

ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

นายทศพร สระแก้ว

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

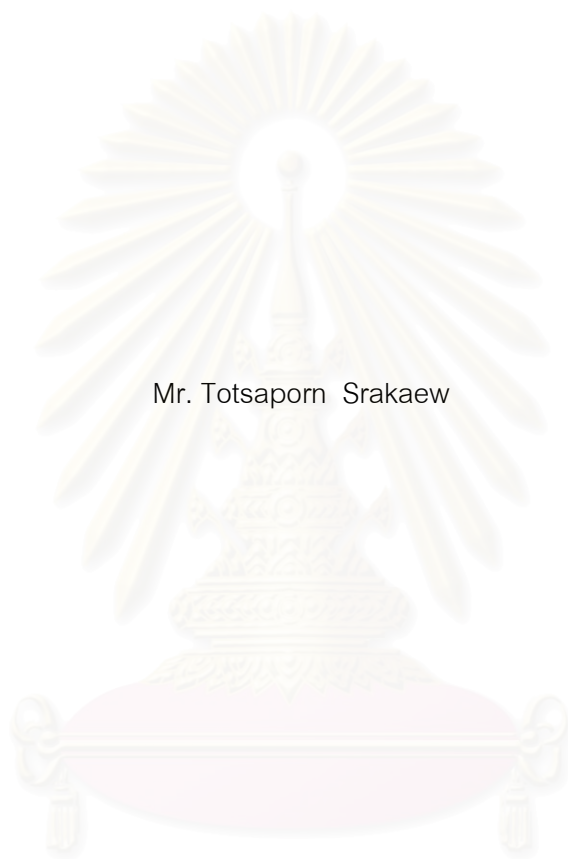
สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2550

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PROBLEMS OF THE IMPLEMENTATION OF BASIC EDUCATION CURRICULUM B.E. 2544 IN THE
HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION SUBJECT AREA OF PHYSICAL EDUCATION TEACHERS
IN ELEMENTARY SCHOOLS UNDER THE BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION

Mr. Totsaporn Srakaew

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Physical Education

Department of Curriculum, Instruction and Educational Technology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2007

Copyright of Chulalongkorn University

ทศพร สระแก้ว : ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร.
 (PROBLEMS OF THE IMPLEMENTATION OF BASIC EDUCATION CURRICULUM B.E. 2544 IN THE HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION SUBJECT AREA OF PHYSICAL EDUCATION TEACHERS IN ELEMENTARY SCHOOLS UNDER THE BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION) อ. ที่ปรึกษา : รศ. เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 148 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ขนาด ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปยังกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 433 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 ชุด เป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น 433 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้งสิ้น 359 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.91 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวด้วยการทดสอบค่าเอฟ และทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ ด้านการวัดและการประเมินผล อยู่ในระดับน้อย
2. การเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในปัญหาด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร เรื่อง "มีปัญหาการเลือกกิจกรรมให้สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้" และเรื่อง " การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง " ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน เรื่อง "สามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและชั้นเรียน " เรื่อง "จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนต่อครู " และเรื่อง "ครูผู้สอนพลศึกษาดึงไปสอนวิชาอื่น " ปัญหาด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ เรื่อง " การเลือกสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้นของผู้เรียน " และเรื่อง " การดูแลรักษาและเบิกจ่ายอุปกรณ์พลศึกษาไม่อาจดำเนินการได้โดยสะดวก โดยเฉพาะอุปกรณ์ทางพลศึกษามักชำรุดและสูญหายบ่อย "

ภาควิชา หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา
 สาขาวิชา พลศึกษา
 ปีการศึกษา 2550

ลายมือชื่อนิสิต..... *natws asant*
 ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..... *Dr. Sunil*
 ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

##4783682427 : MAJOR PHYSICAL EDUCATION

KEY WORD: PROBLEMS / BASIC EDUCATION CURRICULUM B.E. 2544 / TEACHERS / HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION SUBJECT AREA / BANGKOK METROPOLITAN

TOTSAPORN SRAKAEW : PROBLEMS OF THE IMPLEMENTATION OF BASIC EDUCATION CURRICULUM B.E. 2544 IN THE HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION SUBJECT AREA OF PHYSICAL EDUCATION TEACHERS IN ELEMENTARY SCHOOLS UNDER THE BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. TEPPRASIT GULTHAWATVICHAI, Ed.M., 148 pp.

This research aimed to study and compare problems of the implementation of Basic Education Curriculum B.E. 2544 in the health and physical education subject area of physical education teachers in elementary schools under the Bangkok Metropolitan Administration. The researcher compared the problems by sizes of schools, which could be indentified into 3 sizes : small size, medium size and large size. The questionnaires constructed by the researcher were sent to 433 respondents and 359 questionnaires were returned which accounted for 82.91 percent. The data were then analyzed by means of percentages, means, standard deviation. One – way ANOVA and Scheffe' Test were also applied to analyze of group differences.

The findings were as follows :

1. The problems of the physical education teachers in elementary schools under the Bangkok Metropolitan Administration were found at the low level for all of those 5 aspects : objectives of the curriculum, curriculum content, learning management, producing and applying media, and measurement and evaluation.

2. The comparison of problems of the implementation of Basic Education Curriculum B.E. 2544 in the health and physical education subject area of physical education teachers in elementary schools under the Bangkok Metropolitan Administration among different sizes of schools were found significantly different at .05 level in the area of curriculum content in the topics of "The problems of choosing the suitable the activities pertaining to the standard" and "The learning outcome setting be consistant to the expected learning outcome", the area of learning management in the topics of "The learning management is suitable for the students and classroom", "The proportion between students and teacher is unsuitable" and "Physical education teachers have to teach the other subjects" and the area of producing and applying media in the topics of "How to choose the appropriate educational aids" and "The equipment problems concerning maintenance".

Department Curriculum, Instruction and Educational Technology

Field of study Physical Education

Academic year 2007

Student's signature.....*Totsaporn*.....

Advisor's signature.....*Tepprasit*.....

Co-Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถของรองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ในภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและคำปรึกษาที่มีคุณค่ายิ่ง ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขจนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแบบสอบถาม จนได้เครื่องมือวิจัยที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณ ครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูลเพื่อการวิจัย

กราบขอบพระคุณสมาคมราชกรีฑาสโมสร ที่ได้มอบทุนสนับสนุนการศึกษาและขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้มอบทุนอุดหนุนในการทำวิทยานิพนธ์แก่ผู้วิจัย

กราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางฝ้าย ตลอดจนคณะครู อาจารย์ โรงเรียนวัดบางฝ้ายทุกคน ที่ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือในทุกๆด้าน

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้อง ขอขอบคุณพี่ๆ และเพื่อนๆทุกคนที่คอยห่วงใยและเป็นกำลังใจให้ จนงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	8
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1 ความหมายของหลักสูตร.....	11
2.2 ความสำคัญของหลักสูตร.....	13
2.3 องค์ประกอบของหลักสูตร.....	14
2.4 การพัฒนาหลักสูตร.....	16
2.5 การนำหลักสูตรไปใช้.....	17
2.6 ขอบข่ายการนำหลักสูตรไปใช้.....	19
2.7 บทบาทของครูผู้สอนในการใช้หลักสูตร.....	20
2.8 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	21
2.9 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา.....	25
2.10งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	37

	หน้า
บทที่	
3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	38
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	41
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4.1 ข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร.....	43
4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการเพื่อใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	49
4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544..	56
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	92
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	92
5.2 อภิปรายผล.....	96
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	101
รายการอ้างอิง.....	104
ภาคผนวก.....	107
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	108
ภาคผนวก ข รายชื่อโรงเรียนทดลองใช้เครื่องมือ.....	110
ภาคผนวก ค รายชื่อโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร.....	112
ภาคผนวก ง หนังสือขอความร่วมมือ.....	127
ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	136
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	148

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	43
2. จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	46
3. จำนวนข้อมูลและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการเพื่อใช้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	49
4. จำนวนข้อมูลและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการเพื่อใช้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	52
5. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ภาพรวม.....	56
6. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร.....	57
7. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร.....	59
8. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการจัดการเรียนการสอน.....	60
9. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์.....	62
10. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการวัดและการประเมินผล.....	64
11. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 เปรียบเทียบตามตัวแปรขนาดของโรงเรียน จำแนกเป็นรายด้าน.....	65
12. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร.....	66
13. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร.....	70

ตารางที่	หน้า
14. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหาข้อที่ 2 ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตรของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นแบบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ.....	73
15. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหาข้อที่ 3 ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นแบบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ.....	74
16. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน.....	75
17. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหาข้อที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นแบบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ.....	80
18. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหาข้อที่ 14 ด้านการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นแบบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ.....	81
19. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหาข้อที่ 16 ด้านการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นแบบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ.....	82
20. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์.....	83
21. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหาข้อที่ 3 ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นแบบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ.....	86
22. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหาข้อที่ 11 ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นแบบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ.....	87

23. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการวัดและการประเมินผล.....	88
--	----

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาคุณภาพของประชากรให้มีคุณภาพ หากจัดการศึกษาได้ดีจะได้กำลังคนของชาติที่มีพฤติกรรม ผลผลิตและอุดมการณ์ที่ดีงาม การศึกษาจึงเป็นการสร้างคนเพื่อไปสู่การสร้างชาติที่มั่นคง ซึ่งคุณภาพของประชากรในประเทศเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญอย่างยิ่งว่าประเทศใดเจริญก้าวหน้ามากน้อยเพียงใด(จรรยาพร ธรินทร์, 2544 อ้างถึงใน อัจฉรา เสาวิเฉลิม, 2546)ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่างๆของโลกมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของทุกประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติ ซึ่งถือว่าเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของการศึกษาเพื่อสร้างกำลังคนของชาติให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก

หลักสูตรมีความสำคัญและเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาในทุกระดับ ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรเป็นตัวกำหนดทิศทางในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการด้านสังคม เศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการพัฒนาประเทศด้านอื่นๆ สามารถทำให้ทราบได้ว่าการจัดการศึกษาของประเทศเน้นหนักไปในทิศทางใด ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร ไว้ดังนี้

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2547) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ประมวลประสบการณ์และกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นทั้งในและนอกชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดความเจริญงอกงามทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคม มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงปรารถนา

ทาบ (Taba, 1962) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ต่างๆ ที่โรงเรียนและครูผู้สอนจัดขึ้น เพื่อให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามลักษณะที่ต้องการและให้ถึงจุดหมาย

กล่าวโดยสรุป หลักสูตร หมายถึง ประมวลประสบการณ์และกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นทั้งในและนอกชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดความเจริญงอกงามมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงปรารถนา

องค์ประกอบของหลักสูตร หมายถึง การจัดระบบโครงสร้างภายในของหลักสูตรว่ามี ส่วนประกอบสำคัญอะไรบ้าง การพิจารณาองค์ประกอบของหลักสูตรจะมีหลายรูปแบบ หลาย ขอบเขต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวคิดของนักการศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรแต่ละท่าน ดังเช่น

ธำรง บัวศรี (2523) กล่าวว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบที่สำคัญและขาดไม่ได้อย่างน้อย 6 อย่าง คือ

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims)
2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional Objective)
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences)
4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructional Strategies)
5. วัสดุ อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน (Instructional Media and Material)
6. การประเมินผล (Evaluation)

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2547) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตร มีดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย
2. เนื้อหาสาระในหลักสูตร
3. การเรียนการสอน
4. การวัดและการประเมินผลหลักสูตร
5. การผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ต่างๆ

ทาบ (Taba, 1962) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรมี 4 ประการ คือ

1. วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะวิชา
2. เนื้อหาและจำนวนชั่วโมงสอนแต่ละวิชา
3. กระบวนการเรียนการสอน
4. โครงการประเมินผลการสอนตามหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตรนับได้ว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาและไปสู่จุดหมายเดียวกัน และจากแนวคิดของนักการศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรหลายๆท่าน พอสรุปองค์ประกอบของหลักสูตรได้ว่า ควรจะมีอย่างน้อย

5 องค์ประกอบ คือ

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. เนื้อหาสาระในหลักสูตร
3. การจัดการเรียนการสอน

4. การผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์

5. การวัดและการประเมินผลหลักสูตร

จากการที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ติดตามผลและดำเนินการวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักสูตรตลอดมา ผลการศึกษาพบว่าหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนานกว่า 10 ปี คือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มีข้อจำกัดอยู่หลายประการไม่สามารถส่งเสริมให้สังคมไทยก้าวไปสู่สังคมความรู้ได้ทันการณ์ในเรื่องสำคัญดังต่อไปนี้ (กรมวิชาการ, 2544)

1. การกำหนดหลักสูตรจากส่วนกลางไม่สามารถสะท้อนความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษาและท้องถิ่น

2. การจัดหลักสูตรและการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ยังไม่สามารถผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภูมิภาค จึงจำเป็นต้องปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้คนไทยมีทักษะกระบวนการและเจตคติที่ดีทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความคิดสร้างสรรค์

3. การนำหลักสูตรไปใช้ยังไม่สามารถสร้างพื้นฐานในการคิด สร้างวิธีการเรียนรู้ให้คนไทยมีทักษะในการจัดการและทักษะในการดำเนินชีวิต สามารถเผชิญปัญหาสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศยังไม่สามารถที่จะทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่หลากหลายในยุคสารสนเทศ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดให้เริ่มใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แทนหลักสูตรทุกฉบับที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งให้ใช้ไว้ก่อนหน้านี้ ต่อมากระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 (ศึกษาธิการ, 2544) ในโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งจะใช้ครบทุกชั้นในปีการศึกษา 2547 และใช้ในโรงเรียนทั่วประเทศที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2546 ในลักษณะเดียวกับโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตร คือในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จนครบทุกชั้นในปีการศึกษา 2548

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีลักษณะเป็นกรอบและแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นที่ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยกำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้นตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่มสาระ (ศึกษาธิการ, 2544) ดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
4. กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
5. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
6. กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
7. กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้ผู้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม โดยแบ่งเป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมแนะแนว และกิจกรรมนักเรียน

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นกลุ่มสาระหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระ ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นกลุ่มวิชาที่มีความหมายและสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนโดยตรง

สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรงการสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยมและการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน พลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนารวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม ด้วยการเข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา และกิจกรรมเหล่านั้นได้รับการคัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้ว (ศึกษาธิการ, 2544) ซึ่งสอดคล้องกับวารศักดิ์ เพียรชอบ (2523) ที่กล่าวว่า จริงอยู่แม้ว่าสุขศึกษาและพลศึกษาจะมีจุดหมายสูงสุดอย่างเดียวกันแต่วิธีการไปสู่จุดหมายปลายทางของสองวิชานี้มีความแตกต่างกันโดย พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่แตกต่างจากการศึกษาอื่นตรงที่วิธีการและสิ่งที่นำมาใช้ พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียนการสอน ซึ่งกิจกรรมเหล่านั้นได้คัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้ว ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการลงมือ

ปฏิบัติจริง หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่างๆด้วยตนเอง แต่จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์หลักมีเช่นเดียวกับการศึกษาอื่นๆ คือ เป็นวิชาที่ส่งเสริมผู้เรียนให้มีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งผลรวมสุดท้ายคือ ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ตามจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

การนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษาไปใช้จัดการเรียนการสอนในโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาพลศึกษาซึ่งเป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญในการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และได้มีการบรรจุไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนในทุกระดับชั้นเช่นเดียวกับวิชาอื่นๆ แต่โดยที่ลักษณะของวิชาพลศึกษามีความแตกต่างจากวิชาอื่นๆค่อนข้างจะมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระและเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล ตลอดจนสื่อและวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ต่างๆที่ใช้ในการเรียนการสอน (วรศักดิ์เพียรชอบ, 2547) อาจทำให้การเรียนการสอนมีปัญหาหรืออุปสรรคซึ่งทำให้ไม่สามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้ และนอกจากปัจจัยหรือองค์ประกอบต่างๆที่กล่าวมาแล้วนั้น ครูผู้สอนนับได้ว่ามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสูตรจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับนักการศึกษาที่ได้กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนในการใช้หลักสูตร ดังนี้

สุมิตร คุณากร (2523) กล่าวว่า หัวใจของการนำเอาหลักสูตรไปใช้คือการสอน และบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดในขั้นตอนนี้คือครู

สังัด อุทรานันท์ (2528) ได้กล่าวถึง ครูผู้สอนหรือบุคลากรอื่นๆที่มีส่วนช่วยสนับสนุนให้การใช้หลักสูตรมีประสิทธิภาพ คือ ครูต้องทำการศึกษหลักสูตร เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ตนเองใช้อยู่อย่างชัดเจน ทำการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพ และความต้องการของท้องถิ่น ทำการสอนให้ถูกต้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่ใช้อยู่ พยายามค้นหาวิธีการที่เหมาะสมหรือวิธีการที่มีประสิทธิภาพสำหรับการใช้หลักสูตรที่ตนเองเป็นผู้ใช้

กล่าวโดยสรุป ครูผู้สอนจะเป็นตัวจักรที่สำคัญอย่างยิ่งในการนำหลักสูตรไปใช้ เพราะครูเป็นผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง หลักสูตรจะประสบความสำเร็จไม่ได้ถ้าครูไม่เห็นความสำคัญและไม่เข้าใจหลักสูตรอย่างถ่องแท้ ดังนั้นครูผู้สอนทุกคนจึงควรศึกษาบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตน จะต้องมีความรู้ความเข้าใจ มีความชำนาญในการใช้หลักสูตร หลักสูตรเปรียบเสมือนเป็นตัวทฤษฎี ส่วนการนำหลักสูตรไปใช้นั้นเปรียบเสมือนเป็นภาคปฏิบัติ ดังนั้นทั้งทฤษฎีและภาคปฏิบัติต้องมีความสอดคล้องกัน โดยมุ่งหวังให้เกิดผลสัมฤทธิ์แก่ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ

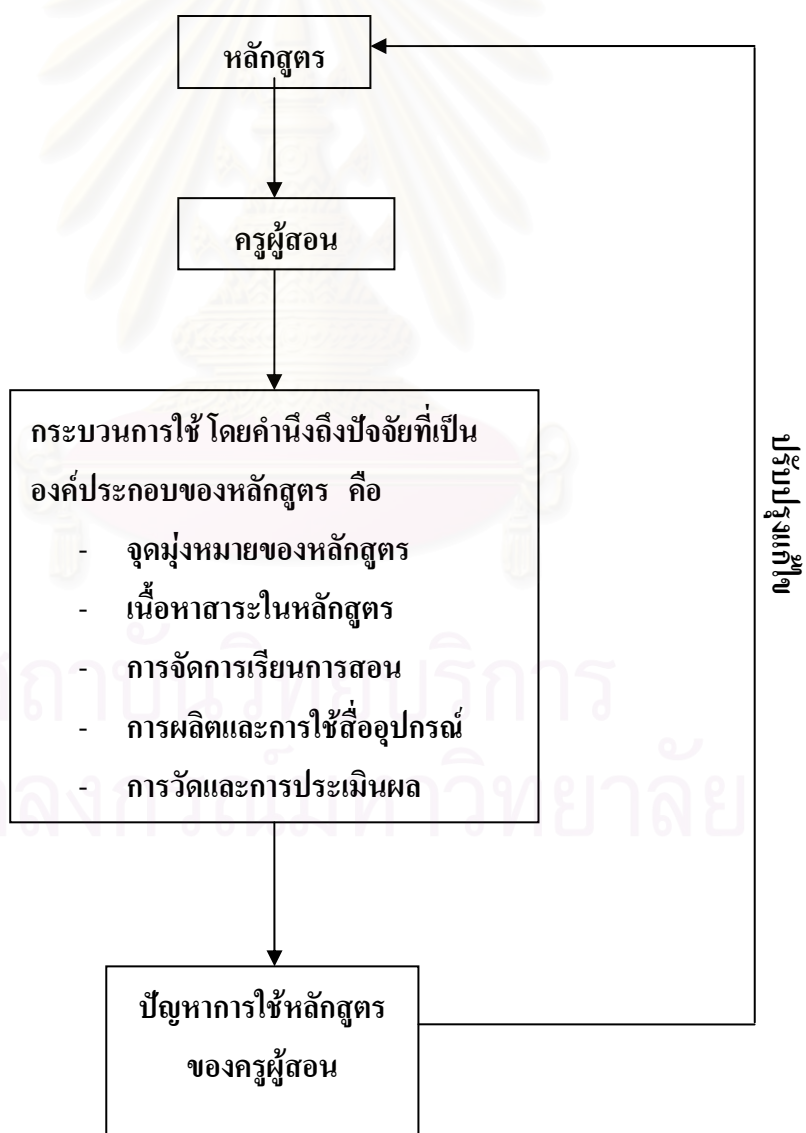

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง (Learning by Doing) เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการหรือได้รับประโยชน์ทั้ง 5 ประการ ตามอุดมคติของการพลศึกษา คือ พัฒนาการด้านสมรรถภาพทางกาย ทักษะ ความรู้ เจตคติ และคุณธรรม การจัดวิชาพลศึกษาเข้าไปในหลักสูตรของโรงเรียนระดับประถมศึกษา นับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญเพราะวิชาพลศึกษาจะช่วยวางพื้นฐานทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ยังพัฒนาร่างกายให้ผู้เรียนมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ แข็งแรง มีการตัดสินใจดีขึ้น ประสาทและกล้ามเนื้อสัมพันธ์กัน เกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลายความเครียด ปฏิบัติตามระเบียบ กฎ กติกา และข้อบังคับต่างๆ ตลอดจนการรู้จักหน้าที่ของตนเอง รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย และรู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ดังนั้นครูผู้สอนวิชาพลศึกษาทุกคนจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการต่างๆของวิชาพลศึกษา มีทักษะในกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาต่างๆเป็นอย่างดี สามารถนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนหรือจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อถ่ายทอดไปสู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนอกจากนี้แล้วก็ต้องเป็นผู้ที่มีอุดมคติ มีความรัก และความศรัทธาในวิชาชีพของตนเองอย่างแท้จริงด้วย โดยการทำตนและปฏิบัติตนตามอุดมคติของการพลศึกษา เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้นักเรียนได้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมตลอดเวลา ตัวอย่างอุดมคติของการพลศึกษาที่นักเรียนได้พบและเห็นอย่างเป็นรูปธรรมในตัวครูนั้นนั้น เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนได้มีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2547) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษาซึ่งการเรียนการสอนพลศึกษาในระดับนี้นับได้ว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะเป็นการวางพื้นฐานของการเรียนการสอนพลศึกษาในระดับสูงขึ้นไป

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สถานศึกษานำไปใช้จัดการเรียนรู้ในสถานศึกษานั้น กำหนดโครงสร้างที่เป็นสาระการเรียนรู้ จำนวนเวลาอย่างกว้างๆ มาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนจบ 12 ปี และเมื่อเรียนจบการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้นของสาระการเรียนรู้แต่ละกลุ่ม สถานศึกษาต้องนำโครงสร้างดังกล่าวนี้ไปจัดทำเป็นหลักสูตรสถานศึกษา โดยคำนึงถึงสภาพปัญหา ความพร้อม เอกลักษณ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้งนี้สถานศึกษาต้องจัดทำรายวิชาในแต่ละกลุ่มให้ครบถ้วนตามมาตรฐานที่กำหนด ให้เหมาะสมกับธรรมชาติการเรียนรู้และระดับพัฒนาการของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) และโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ใกล้แหล่งเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัยและวิทยาการด้านการศึกษาที่มีความเจริญก้าวหน้า ก็ได้ดำเนินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในการจัดการเรียนการสอนตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเริ่มใช้ในลักษณะเดียวกับโรงเรียนทั่วประเทศ คือ เริ่มใช้ในปีการศึกษา 2546 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ครอบคลุมทุกชั้นใน
ปีการศึกษา 2548

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรของนักการศึกษา ตลอดจน
กระบวนการในการนำหลักสูตรไปใช้ของครูซึ่งจะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบของ
หลักสูตรดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดของประเด็นปัญหาวิจัยใน
การศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยประเด็นปัญหาด้านต่างๆ คือ ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
ปัญหาด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ปัญหาด้านการผลิต
และการใช้สื่ออุปกรณ์ ปัญหาด้านการวัดและการประเมินผล ซึ่งแสดงกรอบแนวคิด ดังนี้

จากเหตุผลและความเป็นมาดังกล่าว จะเห็นได้ว่าหลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา แต่การที่จะทำให้นักศึกษามีคุณค่าและประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์แก่ผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ในฐานะที่ผู้วิจัยศึกษาอยู่ในวิชาชีพพลศึกษาและในขณะนี้ยังไม่มีผลงานวิจัยในเรื่องนี้โดยตรง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและคิดว่าจำเป็นที่จะศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับหาแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ตลอดจนการดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนอื่นๆทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอน พลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในด้านต่างๆ ดังนี้

- ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- ปัญหาด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร
- ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน
- ปัญหาด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์
- ปัญหาด้านการวัดและการประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544** หมายถึง หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่กระทรวงศึกษาธิการมีคำสั่งให้ใช้แทนหลักสูตรประถมศึกษา หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าทุกฉบับที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งให้ใช้ก่อนหน้านี้ โดยเริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 ในโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตร และใช้ในโรงเรียนทั่วประเทศที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 เป็นต้นไป

2. **กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา** หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาครบถ้วนจากสาระต่างๆ คือ การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ การป้องกันโรคและความปลอดภัยในชีวิต

3. **โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร** หมายถึง โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาที่สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

4. **ครูผู้สอนพลศึกษา** หมายถึง ครูผู้สอนหรือได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่รับผิดชอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

5. **ปัญหาการใช้หลักสูตร** หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการจัดกิจกรรมการใช้หลักสูตรในด้าน ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ปัญหาด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ปัญหาด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ ปัญหาการวัดและการประเมินผล ที่ทำให้ครูไม่สามารถนำเอาหลักสูตรไปใช้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์แก่ผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับหาแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตลอดจนการดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนอื่นๆทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด
3. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างของปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน
4. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ให้เป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพและเป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปใช้ได้ตามสภาพจริง

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร
2. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
3. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร

นักการศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตร ได้ให้ความหมายของคำว่าหลักสูตรไว้หลายท่าน ดังนี้

สุมิตร คุณานุกร (2523) ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ในสองระดับ คือ หลักสูตรในระดับชาติกับหลักสูตรในระดับโรงเรียน หลักสูตรในระดับชาติ หมายถึง โครงการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะสอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้ ส่วนหลักสูตรในระดับโรงเรียน หมายถึง โครงการที่จะประมวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน ไม่ว่าจะป็นภายในหรือภายนอกโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) กล่าวว่า ความหมายของหลักสูตรที่มีผู้กล่าวถึงและใช้กันมากมี 5 ประการ คือ (ใช้ตัวย่อว่า “SOPEA” ซึ่งมาจากความหมายของหลักสูตรแต่ละลักษณะในภาษาอังกฤษ เพื่อง่ายต่อการจดจำ)

หลักสูตร คือ รายวิชาหรือเนื้อหาวิชาที่เรียน

(Curriculum as Subjects and Subjects Matter)

หลักสูตร คือ จุดหมายที่ผู้เรียนพึงบรรลุ

(Curriculum as Objectives)

หลักสูตร คือแผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่คาดหวังแก่นักเรียน

(Curriculum as Plans)

หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งปวงของผู้เรียนที่จัดโดยโรงเรียน

(Curriculum as Learner's Experiences)

หลักสูตร คือ กิจกรรมทางการศึกษาที่จัดให้กับผู้เรียน

(Curriculum as Educational Activities)

ซูศรี สุวรรณโชติ (2544) กล่าวว่า หลักสูตร คือ ประมวลประสบการณ์ทุกชนิดที่ครูสร้างสรรค้ให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมอย่างมีความสุขและเจริญงอกงาม

ลำลี รักสุทธิ (2544) กล่าวว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์หรือกิจกรรมที่จัดให้แก่ผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน อันจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด เจตคติ และการปฏิบัติในทางที่พึงประสงค์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2545) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง แผนการเรียนรู้ซึ่งกำหนดไว้อย่างเป็นทางการเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ คุณลักษณะที่พึงประสงค์และพัฒนาการในทุกด้านตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาทั้งที่เป็นการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาในรูปแบบอื่นๆ และหมายรวมถึงหลักสูตรซ่อนเร้นหรือแฝงเร้น (Hidden Curriculum) ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนนอกเหนือจากจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ด้วย

กู๊ด (Good, Carter V. 1959) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพื่อให้จบชั้นหรือประกาศนียบัตรในหมวดวิชาหรือสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง เช่น หลักสูตรสังคมศึกษา หลักสูตรพลานามัย เป็นต้น
2. โปรแกรมการศึกษาที่โรงเรียนกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนเพื่อรับประกาศนียบัตรต่างๆ
3. กลุ่มของวิชาและประสบการณ์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียน

ทาบ (Taba, 1962) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ต่างๆ ที่โรงเรียน และครูผู้สอนจัดขึ้น เพื่อให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามลักษณะที่ต้องการและให้ถึงจุดหมาย

กล่าวโดยสรุป หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์และกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น ทั้งในและนอกชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดความเจริญงอกงามมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงปรารถนา

ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรมีความสำคัญและเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาในทุกๆระดับ ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรเป็นตัวกำหนดทิศทางในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการด้านสังคม เศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการพัฒนาประเทศด้านอื่นๆ สามารถทำให้ทราบได้ว่าการจัดการศึกษาของประเทศเน้นหนักไปในทิศทางใด

สุมิตร คุณานุกร (2523) กล่าวว่า หากจะเปรียบเทียบความมุ่งหมายทางการศึกษาเป็นผลที่มุ่งหวังแล้ว หลักสูตรก็เปรียบได้กับวิธีที่จะนำความมุ่งหมายดังกล่าวไปสู่ผลสำเร็จ

สันต์ ธรรมบำรุง (2525) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตร สรุปได้ว่า

1. หลักสูตรเป็นแผนปฏิบัติงานหรือเครื่องชี้แนวทางปฏิบัติของครู เพราะหลักสูตรจะกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลไว้เป็นแนวทาง
2. หลักสูตรเป็นข้อกำหนดแผนการเรียนการสอน อันเป็นส่วนรวมของประเทศเพื่อนำไปสู่ความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ
3. หลักสูตรเป็นเอกสารของทางราชการ เป็นบัญญัติของรัฐบาลเพื่อให้บุคคลที่ทำการเกี่ยวข้องกับการศึกษาปฏิบัติตาม
4. หลักสูตรเป็นเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาเพื่อควบคุมการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาระดับต่างๆ และยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานอย่างหนึ่งในการจัดสรรงบประมาณ บุคลากร อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ ของการศึกษาของรัฐให้แก่สถานศึกษาด้วย
5. หลักสูตรเป็นแผนการดำเนินงานของผู้บริหารการศึกษา ที่จะอำนวยความสะดวกและควบคุมดูแลติดตามผลให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาลด้วย
6. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางในการส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการของเด็กตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา
7. หลักสูตรจะกำหนดลักษณะและรูปร่างของสังคมในอนาคตได้ว่าจะเป็นไปได้ในรูปใด

8. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางให้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ความประพฤติที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคม อันเป็นการพัฒนากำลังซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอย่างได้ผล

9. หลักสูตรจะเป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความเจริญของประเทศเพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ประเทศใดจัดการศึกษาโดยมีหลักสูตรที่เหมาะสมทันสมัย มีประสิทธิภาพทันต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงย่อมได้กำลังคนที่มีประสิทธิภาพสูง

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2545) ได้สรุปความสำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นแผนและแนวทางในการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามนโยบาย เป้าหมายและความคาดหวังของรัฐ

2. หลักสูตรเป็นตัวกำหนดความมุ่งหมายขอบข่ายเนื้อหา แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผลและแหล่งทรัพยากรสำหรับการจัดการศึกษาของผู้บริหารและครู

3. หลักสูตรเป็นเครื่องมือในการควบคุมมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษาและสอดคล้องกับความต้องการแต่ละท้องถิ่น

4. หลักสูตรเป็นแนวทางในการส่งเสริมความเจริญของงามและพัฒนาการทุกด้านของผู้เรียนให้สอดคล้องตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา

5. หลักสูตรเป็นทิศทางในการจัดสรรและบริหารทรัพยากรเพื่อการศึกษาในด้านกำลังคน การพัฒนาบุคลากร การจัดสรรงบประมาณ อาคารสถานที่ นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการจัดการศึกษา

6. หลักสูตรเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ จุดมุ่งหมายปลายทางหรือลักษณะของผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตของการศึกษาว่า ผู้เรียนควรเรียนรู้อะไร มีทักษะอะไรบ้าง และมีบุคลิกท่าที ตลอดจนเจตคติอย่างไร

โดยสรุปแล้วกล่าวได้ว่า หลักสูตรเป็นสิ่งที่สำคัญในการจัดการศึกษาเพราะหลักสูตรจะเป็นสิ่งที่กำหนดทิศทางของการจัดการศึกษา

องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร หมายถึง การจัดระบบโครงสร้างภายในของหลักสูตรว่ามี ส่วนประกอบสำคัญอะไรบ้าง การพิจารณาองค์ประกอบของหลักสูตรจะมีหลายรูปแบบ หลายขอบเขต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวคิดของนักการศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรแต่ละท่าน ดังเช่น

ตำรา บัณฑิต (2523) กล่าวว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบที่สำคัญและขาดไม่ได้อย่างน้อย 6 อย่าง คือ

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims)
2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional Objective)
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences)
4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructional Strategies)
5. วัสดุ อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน (Instructional Media and Material)
6. การประเมินผล (Evaluation)

สังัด อุทรานันท์ (2528) กล่าวว่า หลักสูตรที่ดีควรจะกล่าวถึงสิ่งต่อไปนี้

1. เหตุผลและความจำเป็นของหลักสูตร
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์
4. การเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
5. การเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอน
6. การประเมินผล

สำลี รักสุทธี (2544) กล่าวว่า หลักสูตรโดยส่วนรวมจะมีองค์ประกอบดังนี้

1. หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรวมทั้งแผนดำเนินการเกี่ยวกับกระบวนการใช้หลักสูตรด้านอื่นๆของกลุ่มวิชา รายวิชาต่างๆ
2. ระเบียบการวัดผลและประเมินผล การเรียนและคู่มือการประเมินผลการเรียนในแต่ละระดับ
3. สื่อการเรียนการสอน ที่ปรากฏในรูปของหนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบและสื่อในลักษณะอื่นๆ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2547) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตร มีดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย
2. เนื้อหาสาระในหลักสูตร
3. การเรียนการสอน
4. การวัดและการประเมินผลหลักสูตร
5. การผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ต่างๆ

ทาบ (Taba, 1962) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรมี 4 ประการ คือ

1. วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะวิชา
2. เนื้อหาและจำนวนชั่วโมงสอนแต่ละวิชา
3. กระบวนการเรียนการสอน
4. โครงการประเมินผลการสอนตามหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตรนับได้ว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาและไปสู่จุดหมายเดียวกัน และจากแนวคิดของนักการศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรหลายๆท่าน พอสรุปองค์ประกอบของหลักสูตรได้ว่า ควรจะมีอย่างน้อย 5 องค์ประกอบ คือ

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. เนื้อหาสาระในหลักสูตร
3. การจัดการเรียนการสอน
4. การผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์
5. การวัดและการประเมินผลหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร

นักการศึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้หลายความหมาย ดังนี้

สุมิตร คุณานุกร (2523) กล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรว่า การพัฒนาหลักสูตรต้องประกอบไปด้วยกิจกรรมหลัก 5 ประการ ดังนี้

1. การกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตร
2. การเลือก การจัดเนื้อหาวิชาและประสบการณ์
3. การนำเอาหลักสูตรไปใช้
4. การประเมินผลหลักสูตร
5. การปรับปรุงหลักสูตร

สงัด อุทรานันท์ (2528) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้ 2 ความหมาย คือ

1. การปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่หรือใช้อยู่ให้ดียิ่งขึ้น
2. การสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ โดยไม่ใช้หลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐาน

วรงค์ดี เพียรชอบ (2547) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรมีความหมายเป็น 2 นัย ดังนี้

1. นัยที่ 1 นี้ หมายถึง ยังไม่มีหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งเกิดขึ้น และมีผู้สร้างหลักสูตรใหม่ขึ้นมาและนำหลักสูตรนั้นไปใช้

2. นัยที่ 2 นี้ หมายถึง มีหลักสูตรอยู่แล้วแต่นำหลักสูตรไปใช้แล้วต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อให้หลักสูตรนั้นดียิ่งขึ้น

ทาบา (Taba, 1962) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรจะมีกระบวนการต่างๆเข้ามาเกี่ยวข้อง ได้แก่ การศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการหรือความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาหลักสูตร การกำหนดวัตถุประสงค์ การเลือกเนื้อหาวิชา การกำหนดอัตราเวลาเรียน การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินผล

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาหลักสูตร คือ กระบวนการต่างๆที่จะทำให้เกิดหลักสูตรขึ้นมาหรือเมื่อมีหลักสูตรอยู่แล้วก็มีการพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

การนำหลักสูตรไปใช้

การนำหลักสูตรไปใช้เป็นขั้นตอนที่จะนำหลักสูตรไปสู่การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษา แม้ตัวหลักสูตรจะดีเลิศเพียงใด ถ้าหากการใช้หลักสูตรขาดความเข้าใจอย่างแท้จริงและไม่พร้อมที่จะพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้อาจจะประสบความสำเร็จได้ยาก การนำหลักสูตรไปใช้จึงเป็นอีกขั้นตอนหนึ่งที่มีความสำคัญซึ่งจะต้องได้รับการเตรียมการตลอดจนการวางแผนอย่างรอบคอบและรัดกุม เพื่อให้หลักสูตรที่นำไปใช้นั้นเกิดสัมฤทธิ์ผลมากที่สุด

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525) ได้กล่าวว่า ผู้ที่มีบทบาทในการใช้หลักสูตรคือครูใหญ่ และครูประจำชั้น ซึ่งมีการวางแผนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรดังนี้

1. การเตรียมวางแผนงานเพื่อใช้หลักสูตรใหม่ ครูใหญ่และคณะกรรมการโรงเรียนจะต้องศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่แท้จริงคืออะไร มีความสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนและชุมชนอย่างไร โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในเรื่อง การวางแผนและนโยบาย การเตรียมบุคลากร การจัดสรรงบประมาณ และการจัดหาวัสดุประกอบหลักสูตรรวมทั้งแหล่งข้อมูลต่างๆ

2. การเตรียมการจัดอบรมครูเพื่อใช้หลักสูตรใหม่ มีจุดมุ่งหมายที่เกิดประโยชน์ต่อการใช้หลักสูตรของครูอย่างแท้จริง ควรมีการอบรมในรูปการประชุมเชิงปฏิบัติการ ให้ทุกคนได้วิเคราะห์ถึงปัญหาของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียน กำหนดการสอนและจัดประสบการณ์

การเรียน โดยครูใหญ่ต้องนิเทศและบริการครูอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร งบประมาณ หรือบริการด้านวิชาการอื่น จะช่วยให้ขวัญและกำลังใจของครูผู้ใช้หลักสูตรดีขึ้น

3. การจัดครูเข้าสอนเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ครูมีบทบาทอย่างมากต่อการเรียนรู้ของเด็ก และหลักสูตรจะบรรลุจุดหมายหรือไม่อยู่ที่ครูเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นครูต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อเหตุการณ์ในสังคมอยู่เสมอ เพื่อจัดประสบการณ์เรียนของเด็กให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

4. การจัดตารางสอน เป็นการบริหารและบริการหลักสูตรให้ดำเนินการสอนให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถของผู้เรียนและเวลาเรียนในแต่ละภาคการศึกษา เพื่อช่วยในการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน ได้แก่ การทำโครงการสอน แผนการสอน พัฒนาคู่มือครู แบบเรียนและสื่อการสอน

6. การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร ให้กับผู้ปกครอง คณะกรรมการการศึกษาของโรงเรียนและประชาชนในชุมชน เพื่อให้ทราบว่า การใช้หลักสูตรใหม่นั้น ลูกหลานของเขาจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไรในการเรียนรู้ เจตคติ ค่านิยม และความสามารถในการแก้ปัญหา

7. การจัดสภาพแวดล้อมและการเลือกสรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตรถ้าได้เลือกสรรอย่างดีและก่อประโยชน์อย่างมากต่อครู และผู้เรียน อันได้แก่ สภาพแวดล้อมและกิจกรรมภายนอกห้องเรียน เช่น การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ การเชิญอนามัยโรงเรียนเข้ามาช่วยเหลือด้านสุขภาพอนามัยของเด็ก การจัดบริการอาหารกลางวัน เป็นต้น การบริการด้านวิชาการแก่ครูเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้สิ่งแวดล้อมทางวิชาการที่ให้ประโยชน์ อาจจัดทำได้หลายรูปแบบ เช่น การส่งไปศึกษาอบรมระยะสั้น ในเรื่องที่กำลังปฏิบัติอยู่เพื่อเสริมความเข้าใจให้มีทัศนคติอันกว้างขึ้น การไปร่วมประชุมสัมมนา การไปศึกษาดูงานโรงเรียนและการเชิญวิทยากรมาสาธิต ฝึกปฏิบัติหรือบรรยายในหัวข้อที่ครูต้องการ

8. การจัดโครงการประเมินผลการใช้หลักสูตรและการปรับปรุงหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญและต้องกระทำเป็นขั้นตอน ถ้าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกำหนดไว้อย่างชัดเจน การประเมินผลเพื่อปรับปรุงก็จะทำได้ง่ายและตรงจุด ว่าการปรับปรุงควรจะเริ่มที่จุดใดบ้าง วิธีการที่จะทำนั้นจะทำอย่างไร และการประเมินผลหลักสูตรควรจะคำนึงถึงการประเมินผลทั้งในระยะสั้นและระยะยาวด้วย

ขอข่ายการนำหลักสูตรไปใช้

สัจด์ อุทรานันท์ (2528) ได้กล่าวว่า ระบบการใช้หลักสูตรจะประกอบด้วย 3 ลักษณะ คือ

1. งานบริหารและบริการหลักสูตร หมายถึง การดำเนินงานในเรื่องการเตรียมบุคลากร ก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้ โดยจัดให้มีการให้ความรู้หรือชี้แจงให้ผู้ที่จะใช้หลักสูตรเข้าใจถึง จุดมุ่งหมาย หลักการโครงสร้าง แนวทางจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล ตามหลักสูตรที่ได้จัดทำขึ้น นอกจากนั้นยังเป็นการเตรียมในเรื่องการจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร การบริหารและบริการวัสดุหลักสูตรอันได้แก่ เอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนทุกชนิดที่ จัดทำขึ้นเพื่อให้ความสะดวกและช่วยเหลือครูให้สามารถใช้หลักสูตรได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งการจัดบริการหลักสูตรภายในโรงเรียน ได้แก่ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น การบริการ ห้องสอนวิชาเฉพาะ บริการเกี่ยวกับห้องสมุด สื่อการเรียนการสอน บริการเกี่ยวกับเครื่องมือ วัดผลและประเมินผล บริการแนะแนว เป็นต้น

2. งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมซึ่งเริ่มตั้งแต่การปรับปรุง หลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น การจัดทำแผนการสอน ซึ่งเป็นการขยายรายละเอียด ของหลักสูตรไปสู่ภาคปฏิบัติ จนถึงขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

3. งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ได้แก่ การนิเทศและติดตามผลการใช้ หลักสูตรเพื่อติดตามผลการใช้หลักสูตรในโรงเรียนว่าได้ดำเนินการด้วยความถูกต้อง หรือมีปัญหา ไตเกิดขึ้นหรือไม่หากมีปัญหาก็จะได้แก้ไขให้ลุล่วงไป นอกจากนี้อาจจะให้การสนับสนุนและ ส่งเสริมการใช้หลักสูตรด้วยการจัดตั้งศูนย์วิชาการ ซึ่งอาจทำในลักษณะของศูนย์ให้บริการ แนะนำช่วยเหลือ หรือจัดตั้งโรงเรียนตัวอย่างหรือโรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตร ซึ่งจะเป็นโรงเรียน ที่สามารถดำเนินการใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพในลักษณะใดลักษณะหนึ่งซึ่งพอจะเป็น แบบอย่างให้แก่โรงเรียนอื่นๆได้

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) ได้กล่าวว่า ในการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับท้องถิ่นหรือ ระดับโรงเรียนนั้น มีงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร 2 งาน ดังนี้

1. งานบริหารหลักสูตร เป็นการบริหารและดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อให้เป็นไปตาม เป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผู้บริหารจะเป็นแกนนำ โดยมีผู้ช่วยฝ่ายต่างๆ หัวหน้าหมวด วิชา ครูวิชาการ ครูผู้สอนและหน่วยงานอื่นๆ ที่เสริมการบริหารหลักสูตร เช่น กรรมการบริหาร โรงเรียน กรรมการบริหารวิชาการ เป็นต้น มีกิจกรรมที่สำคัญดังนี้

1.1 การศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และเอกสาร ประกอบหลักสูตรต่างๆ

- 1.2 การเตรียมบุคลากรในโรงเรียน
- 1.3 การจัดครูเข้าสอน
- 1.4 การจัดตารางสอน
- 1.5 การจัดแผนการสอน
- 1.6 การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
- 1.7 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆแก่ผู้ใช้หลักสูตร เช่น อาคารสถานที่
งบประมาณ การบริการห้องสมุด เป็นต้น
- 1.8 การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร
- 1.9 การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรแก่ผู้ปกครองและชุมชน
2. งานสอน เป็นการนำหลักสูตรที่วางแผนไว้ไปสู่การสอน ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงของ
ครูผู้สอนที่จะให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมตามที่ได้ระบุไว้ในหลักสูตร มีกิจกรรมที่สำคัญดังนี้
  - 2.1 การทำความเข้าใจในหลักสูตรแม่บทและปรับหลักสูตร
  - 2.2 การวางแผนการสอน
  - 2.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร
  - 2.4 การพัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอน
  - 2.5 การจัดสอนซ่อมเสริม
  - 2.6 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

จากขอบข่ายการใช้หลักสูตรจะเห็นได้ว่าผู้บริหารและครูมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในการนำหลักสูตรไปใช้ ในขณะที่เดียวกันต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่จะทำให้การนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพพออยู่ 2 ประการ คือ การบริหารหลักสูตร และการสอนของครู

บทบาทของครูผู้สอนในการใช้หลักสูตร

สุมิตร คุณากร (2523) กล่าวว่า หัวใจของการนำเอาหลักสูตรไปใช้คือการสอน และบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดในขั้นตอนนี้คือครู

สังัด อุทรานันท์ (2528) ได้กล่าวถึง ครูผู้สอนหรือบุคลากรอื่นๆที่มีส่วนช่วยสนับสนุนให้การใช้หลักสูตรมีประสิทธิภาพ คือ ครูต้องทำการศึกษหลักสูตร เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ตนเองใช้อยู่อย่างชัดเจน ทำการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพ และความต้องการของท้องถิ่น ทำการสอนให้ถูกต้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่ใช้อยู่ พยายามค้นหาวิธีการที่เหมาะสมหรือวิธีการที่มีประสิทธิภาพสำหรับการใช้หลักสูตรที่ตนเองเป็นผู้ใช้

กล่าวโดยสรุป ครูผู้สอนจะเป็นตัวจักรที่สำคัญอย่างยิ่งในการนำหลักสูตรไปใช้ เพราะครูเป็นผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง หลักสูตรจะประสบความสำเร็จไม่ได้ถ้าครูไม่เห็นความสำคัญและไม่เข้าใจหลักสูตรอย่างถ่องแท้ ดังนั้น ครูทุกคนจึงควรศึกษาบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (ศึกษาธิการ, 2544)

หลักการ

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามแนวนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ จึงกำหนดหลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้ดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ
4. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เห็นคุณค่าของตน มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด และวิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์

4. มีทักษะและกระบวนการโดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะในการดำเนินชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค
7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดียึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทراثยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม
9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้กับสังคม

โครงสร้าง

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ให้สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องมีแนวปฏิบัติในการจัดหลักสูตรสถานศึกษา จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

1. ระดับช่วงชั้น

กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

2. สาระการเรียนรู้

กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะ หรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

2.1 ภาษาไทย

2.2 คณิตศาสตร์

2.3 วิทยาศาสตร์

2.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

2.5 สุขศึกษาและพลศึกษา

2.6 ศิลปะ

2.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.8 ภาษาต่างประเทศ

สาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยอาจจัดเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานการคิดและเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤติของชาติ กลุ่มที่สอง ประกอบด้วย สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์

เรื่องสิ่งแวดล้อมศึกษา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ในสาระการเรียนรู้กลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะ กลุ่มวิทยาศาสตร์ กลุ่มสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่ม สุขศึกษาและพลศึกษา

กลุ่มภาษาต่างประเทศ กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้น ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นๆสามารถเลือกจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทุกคนเท่านั้น สำหรับส่วนที่ตอบสนองความสามารถความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนนั้นสถานศึกษาสามารถกำหนดเพิ่มขึ้นได้ให้สอดคล้องและสนองตอบศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริง การพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบถ้วน ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยอาจจัดเป็นแนวทางหนึ่งที่จะตอบสนองนโยบายในการสร้างเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพ เพื่อพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม ซึ่งสถานศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.1 กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนเอง เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา และการสร้าง

สัมพันธภาพที่ดี ซึ่งครูทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อและ พัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ

3.2 กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจร ตั้งแต่ ศึกษาวិเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงาน ร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น โครงการ กิจกรรมตามความสนใจ ชุมนุมวิชาการ กิจกรรมรักการอ่าน กิจกรรมสาธารณประโยชน์ ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้บำเพ็ญประโยชน์

4. มาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ 8 กลุ่ม ที่เป็น ข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของ แต่ละกลุ่ม เพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งกำหนด เป็น 2 ลักษณะ คือ

4.1 มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน

มาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4.2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนจบในแต่ละช่วงชั้น คือ ประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6

5. เวลาเรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเวลาในการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไว้ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800-1,000 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ 4-5 ชั่วโมง

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800-1,000 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ 4-5 ชั่วโมง

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

มีเวลาเรียนประมาณปีละ 1,000-1,200 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ 5-6 ชั่วโมง

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

มีเวลาเรียนประมาณปีละไม่น้อยกว่า 1,200 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา (ศึกษาธิการ, 2544)

สุขภาพ มีความสำคัญยิ่งต่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี (well being) ของคนแต่ละคนและสังคม สุขภาพจึงหมายรวมทั้งมิติด้านความเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนโดยรวม

สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ สมดุล และมีคุณภาพ ให้ผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้และเกิดการพัฒนากับความมั่นใจในตนเอง ความสามารถของตน เกิดวิธีการเรียนรู้ด้วยพลัง มีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ เกิดความตระหนักและความรับผิดชอบต่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของตนเอง สามารถตัดสินใจและเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้นฐานของความเป็นไทย

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงการสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนารวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม ด้วยการเข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา และกิจกรรมเหล่านั้นได้รับการคัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้ว

สุขศึกษาและพลศึกษาจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพจนมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี โดยให้มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะหรือกระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2544 และตามจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผลรวมสุดท้าย คือ ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (holistic)

สาระ

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย

สาระที่ 1: การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2: ชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 3: การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

สาระที่ 4: การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

สาระที่ 5: ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน

สาระที่ 1: การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ.1.1: เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2: ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ.2.1: เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมี ทักษะในการ ดำเนินชีวิต

สาระที่ 3: การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ.3.1: เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

มาตรฐาน พ.3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎกติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพ ของการกีฬา

สาระที่ 4: การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ.4.1: เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการเสริมสร้างสมรรถภาพ เพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5: ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ.5.1: ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติดและความรุนแรง

กระบวนการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรงและการสร้างเสริมสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาความมั่นใจในตนเอง ความสามารถของตนเอง เกิดวิธีการเรียนรู้ด้วยพลัง มีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ ช่วยผู้เรียนให้เกิดความตระหนักและรับผิดชอบต่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกายของตนเอง ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้นฐานของความเป็นไทย

ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา ต้องจัดเป็นกระบวนการที่หลากหลาย ต่อเนื่องเหมาะสมกับระดับความสามารถ ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจ ตั้งแต่การวางแผน การฝึกปฏิบัติ การตรวจสอบ และการประเมินผล ให้ครอบคลุมทางกิจกรรมสุขภาพทั้งด้านป้องกัน ส่งเสริม และดำรงสุขภาพ โดยการใช้วิธีการเรียนอย่างมีชีวิตชีวา ให้ผู้เรียนฝึกความรับผิดชอบ ฝึกทักษะการคิด ทักษะการจัดการ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้จากปัญหา และประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาในชีวิตจริง หมั่นฝึกฝนและเอาใจใส่ดูแลสุขภาพตนเองและความแข็งแรงของร่างกาย เข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาทั้งประเภทบุคคล และประเภททีม ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบและหลักการวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม และยอมรับว่าตนเองมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของ สภาวะ สุขภาพและความปลอดภัยของผู้อื่นด้วย

การวัดและประเมินผล

หลักการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและการประเมินผลการเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งต้องดำเนินควบคู่กันไป การบูรณาการการวัดและการประเมินผลกับการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนหลายประการ อาทิ ได้ข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน นำผลมาปรับแนวทางการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักในความสามารถและพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่องและมีคุณธรรม สามารถค้นพบความรู้ใหม่และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองได้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2544 มาตรา 26 กำหนดชัดเจนให้สถานศึกษา ประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม

พฤติกรรมกรเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา นั้นหมายถึงผู้สอนจะต้องวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนจากหลายส่วน ก่อนที่จะตัดสินใจให้ระดับผลการเรียน

ดังนั้น เพื่อให้การวัดและประเมินผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษาสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ผู้สอนควรดำเนินการวัดและประเมินผลโดยคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้

1. เน้นกระบวนการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Evaluation) และประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน (Summative Evaluation) ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการรวมทั้งคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ หรือตามปรัชญาของวิชา โดยให้ความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และการบูรณาการความรู้ตามความเหมาะสม เน้นการนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุงกระบวนการสอนของตน และปรับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อความสำเร็จตามจุดหมายของหลักสูตร

2. เน้นการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนตามสภาพจริงหรือใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง สะท้อนความสามารถและการแสดงออกของผู้เรียน

3. เน้นการบูรณาการการประเมินผลควบคู่ไปกับการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยประเมินจากคุณภาพของงานและกระบวนการทำงานของผู้เรียน

4. เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ส่งเสริมให้มีการประเมินตนเอง ประเมินโดยเพื่อนและกลุ่มเพื่อน และประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

5. เน้นการประเมินผู้เรียนที่ต้องพิจารณาอย่างครอบคลุมจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมกรเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบตามความเหมาะสมในแต่ละกลุ่มสาระและระดับชั้น

สื่อการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และใช้เวลาว่างอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความยืดหยุ่นสนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาทุกสถานที่ และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชนและอื่นๆ รูปแบบของสื่อการเรียนรู้จำเป็นต้องได้รับการ

พัฒนาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม
สาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

สื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับสุขศึกษาและพลศึกษามีอยู่มากมายหลายชนิด ครูผู้สอนจึงมี
บทบาทสำคัญในการเลือกสรรสื่อที่มีคุณค่า และมีความเหมาะสมกับการจัดกระบวนการเรียนรู้
ให้กับผู้เรียน การเลือกสื่อการเรียนรู้มีหลักการและวิธีดำเนินงาน ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์หรือผลการเรียนรู้ให้ชัดเจนว่าต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และ
ได้รับประสบการณ์ด้านใดบ้างจากบทเรียนนั้น เพื่อจะได้เลือกสื่อการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับ
จุดประสงค์และกิจกรรมในการสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียน

2. ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะของผู้เรียน เช่น วัย ระดับชั้น ความรู้และประสบการณ์ของ
ผู้เรียน เป็นต้น เพราะลักษณะดังกล่าวนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน
เพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลในการเลือกสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน

3. พิจารณาคงสมบัติของสื่อการเรียนรู้แต่ละชนิดว่าสามารถสร้างความสนใจและให้
ความหมายต่อประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนอย่างไรบ้าง เพราะสื่อการเรียนรู้แต่ละชนิดมี
ลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน

4. พิจารณาความเป็นไปได้และค่าใช้จ่าย การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
บางเรื่อง ถ้าสามารถนำผู้เรียนไปเรียนรู้ในสถานที่จริงได้ จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง
เช่น เรื่องการบำบัดรักษาผู้ติดสารเสพติด การรับบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ฯลฯ แต่
หากมีข้อจำกัดด้านค่าใช้จ่ายและความไม่สะดวกในด้านอื่นๆก็อาจเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ประเภท
ภาพ สไลด์ หรือวีดิทัศน์แทน เป็นต้น

5. พิจารณาธรรมชาติของสาระที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ธรรมชาติของสาระแต่ละ
เรื่องอาจมีลักษณะเฉพาะในตัวเอง บางเรื่องต้องเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ เช่น การแปร่งฟันอย่างมี
ประสิทธิภาพ ก็ควรให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ หรือดูจากการสาธิตด้วยการใช้สื่อที่เป็น
ของจริงหรือของจำลอง บางเรื่องต้องเรียนรู้จากสภาพจริง เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
และบางเรื่องต้องอาศัยการสืบค้นข้อมูลจากการอ่าน เช่น วิวัฒนาการทางการแพทย์ สื่อที่
เหมาะสม เช่น หนังสือ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

สรุปได้ว่า การเลือกสื่อการเรียนรู้ ควรใช้เกณฑ์ในการพิจารณาว่าสื่อต่างๆควรมีลักษณะ
ดังนี้

1. มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
2. มีเนื้อหาสาระถูกต้อง ทันสมัย น่าสนใจ และเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยช่วยทำ
ให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหา สาระที่กำหนดไว้ได้ดี เป็นลำดับขั้นตอน

3. มีคุณภาพในด้านเทคนิคการผลิต สะดวกในการใช้ และราคาไม่แพงเกินไป และถ้าต้องการผลิตเองควรคุ้มค่างบเวลาและการลงทุน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการเริ่มประกาศให้ใช้ในโรงเรียนนำร่อง ปีการศึกษา 2545 ดังนั้นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่จึงเป็นงานวิจัยของหลักสูตรเดิม

งานวิจัยในประเทศ

ฉวีวรรณ พุฒนาผล (2536) ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม” ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียน 23 คน ครูหัวหน้ากลุ่มวิชา 115 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง และแบบศึกษาเอกสาร ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านการเตรียมความพร้อม โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมก่อนการใช้หลักสูตร โดยการประชาสัมพันธ์หลักสูตรไปยังผู้ปกครอง ประสานงานกับหน่วยงานภายนอกในการจัดหาเอกสาร ตำรา สื่อ อุปกรณ์ เตรียมบุคลากร มีการจัดข้อมูลพื้นฐานออกเป็นหมวดหมู่ และกำหนดบทบาทหน้าที่รับผิดชอบให้แก่แต่ละฝ่าย มีการสำรวจสื่อและจัดทำทะเบียนสื่อ สร้างความมั่นใจให้คณะครู อาจารย์ในการใช้หลักสูตร โดยแจกเอกสารหลักสูตรให้ศึกษา และประสานงานให้ครูมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาอื่น ๆ

2. ด้านการดำเนินการ โรงเรียนมีการจัดแผนการเรียนโดยกำหนดรายวิชา/กิจกรรมที่เปิดสอนในแต่ละภาคเรียน ครูผู้สอนทำแผนการสอนร่วมกับกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการจัดตารางสอนโดยจัดวิชาบังคับก่อน การจัดครูเข้าสอนตามความสามารถ กิจกรรมการเรียนการสอนจัดตามเนื้อหาและยืดหยุ่นตามสภาพท้องถิ่น ผู้บริหารนิเทศด้วยการเยี่ยมเยียนชั้นเรียน โดยใช้แบบสังเกตการสอน การวัดและการประเมินผลใช้แบบทดสอบและนำผลมาปรับปรุงการสอนของครู จัดกิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด เป็นกิจกรรมสนับสนุนการใช้หลักสูตร

3. ด้านการติดตามประเมินผล ผู้บริหารโรงเรียนดำเนินการภาคเรียนละ 1 ครั้ง โดยใช้แบบบันทึกการปฏิบัติงานและนำผลมาแก้ไขเรื่องที่บกพร่องและเป็นปัญหา

ด้านปัญหาพบว่า บุคลากรไม่เพียงพอ งบประมาณไม่เพียงพอและได้มาล่าช้า เอกสารหลักสูตรและสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ ครูขาดความรู้เรื่องหลักสูตร การทำ

แผนการสอน การสร้างเครื่องมือทดสอบ วิธีสอน การผลิตและใช้สื่อ ขาดการนิเทศที่เป็นระบบ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการนิเทศ และบุคลากรไม่เห็นความสำคัญ

นพวรรณ สรรพสิน (2537) ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตร ประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร” ประชากรเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 155 คน และครูที่สอนประจำชั้น ป.1-3 จำนวน 465 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านบริหารการใช้หลักสูตร โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่มีการวางแผนการใช้หลักสูตรโดยการประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจในเรื่องของหลักสูตร ผู้บริหารและครูร่วมกันจัดทำแผนงานโครงการของโรงเรียน มีการสำรวจความต้องการของครูเกี่ยวกับเอกสารหลักสูตรและสื่อ มีการจัดทำบันทึกการสอนโดยครู ส่วนปัญหาที่พบ ได้แก่ ขาดงบประมาณสนับสนุน เอกสารหลักสูตรและสื่อไม่เพียงพอกับความต้องการ ขาดความรู้และทักษะในการสร้างสื่อ

ผู้บริหารส่วนใหญ่จัดครูเข้าสอนตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ของครู มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการใช้หลักสูตรตามลักษณะแผนงาน โครงการและกิจกรรม มีการประชุมปฏิบัติการเพื่อผลิตเอกสารและสื่อโดยใช้วัสดุในท้องถิ่น วิธีการนิเทศที่ใช้คือการสังเกตการสอนและซักถามปัญหาของครู มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยพิจารณาจากความพร้อมของโรงเรียน ประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรโดยเชิญผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน ในส่วนที่เป็นปัญหา คือ ครูไม่มีเวลาเตรียมตัวเนื่องจากมีงานอื่นต้องรับผิดชอบมาก ไม่ได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์เขตอย่างต่อเนื่อง และประชาชนไม่ให้ความร่วมมือ

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีการวางแผนการสอนโดยประชุมครู พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนโดยการนิเทศภายในและการสอนซ่อมเสริม สิ่งที่ครูใช้พิจารณาเลือกเทคนิคและวิธีการสอน คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ มีการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนและการจัดสอนซ่อมเสริม สำหรับปัญหาที่พบ คือ ครูต้องสอนวิชาที่ตนเองไม่ถนัด ขาดแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอน ครูไม่มีเวลาพอสำหรับการสร้างเครื่องมือวัดจุดประสงค์

สิริวรรณ ฉายวิมล (2537) ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชา พลศึกษาตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา” โดยส่งแบบสอบถามจำนวน 900 ชุด ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่รับรู้ว่ามีปัญหาในระดับน้อย
2. ปัญหาด้านการจัดปัจจัยสภาพแวดล้อมและอุปกรณ์ ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่รับรู้ว่ามีปัญหาในระดับมาก
3. ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่รับรู้ว่ามีปัญหาในระดับน้อยในปัญหาต่อไปนี้ คือ การสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล ยกเว้นการใช้สื่อและอุปกรณ์รับรู้ว่ามีปัญหาในระดับมาก

กุลยา อนันตวงศ์ (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร” โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารและครูพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 858 ฉบับให้กับผู้บริหาร 429 ฉบับ ครูพลศึกษา 429 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีครูที่มีวุฒิต่างพลศึกษา มีสนามและอุปกรณ์ไม่ครบทุกกิจกรรม และไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ปัญหาในการจัดโปรแกรมพลศึกษาส่วนใหญ่ คือ เรื่องงบประมาณในการจัดโปรแกรมพลศึกษา การจัดหาสนามและอุปกรณ์ในการสอนพลศึกษา การบำรุงรักษาอุปกรณ์และสนาม งบประมาณในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

เพ็ญนภา ไพรบูรณ์ (2545) ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในโรงเรียนนาร่อง” โดยส่งแบบสอบถามจำนวน 324 ชุด ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษามีปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านเกี่ยวกับตัวครูผู้สอน และด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและวัสดุหลักสูตร ส่วนด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
2. การเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่จบสาขาวิชาเอกต่างกัน พบว่า ครูที่จบวิชาเอกต่างก็มีปัญหาการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่จบวิชาเอกสุขศึกษามีปัญหาการใช้หลักสูตรมากกว่าครูที่จบวิชาเอกอื่นๆ และครูที่จบวิชาเอกพลศึกษามีปัญหาการใช้หลักสูตรน้อยที่สุด

พนมพร สิริวัฒนวงษ์ (2546) ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จังหวัดหนองบัวลำภู” กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จำนวน 28 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตการสอน ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่าย จังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมมีสภาพปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมาก

2. ปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดหนองบัวลำภู เกี่ยวกับปัญหาด้านงานบริหารและบริการหลักสูตร คือ ครูคิดว่าบุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอทำให้มีคาบสอนมากกว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆและหน้าที่งานพิเศษที่ได้รับมอบหมายมีมากจนเกินไป และมีครูผู้สอนที่เป็นหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้เท่านั้นที่มีโอกาสได้รับการฝึกอบรมจากกรมวิชาการ ครูขาดเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรที่ทันสมัย หรือบางครั้งมีเอกสารแต่ครูผู้สอนบางคนนำเอกสารไปเก็บไว้ส่วนตัว สื่อการเรียนการสอนไม่ทันสมัย สื่อที่ได้รับจากการจัดสรรงบประมาณมีคุณภาพต่ำหรือใช้ไม่ได้เนื่องจากชำรุดและครูผู้สอนไม่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์และขาดสื่อทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย แหล่งการเรียนรู้ไม่เพียงพอขาดเอกสารสำหรับการศึกษาค้นคว้า ปัญหาด้านการดำเนินการเรียนการสอน ได้แก่ ครูรู้สึกเวลาเรียนไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ที่โรงเรียนจัดไม่ตรงกับสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ทำให้การจัดชั่วโมงเรียนเกิดความยุ่งยากเพราะจำนวนชั่วโมงมากเกินไปทำให้ไปกระทบกับชั่วโมงของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ทำให้จำนวนชั่วโมงหรือหน่วยกิตขาดไปในบางกลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และแนวทางการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง การวัดและประเมินผลไม่มีแนวทางที่ชัดเจนยังยึดแบบหลักสูตรเดิม ส่วนปัญหาด้านการส่งเสริมและติดตามการใช้หลักสูตรของครูผู้สอน ได้แก่ ขาดการนิเทศและติดตามการใช้หลักสูตรของครูผู้สอน ผู้ดำเนินการนิเทศขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการนิเทศ

จากงานวิจัยที่ได้รวบรวมข้างต้นสรุปได้ว่า การใช้หลักสูตรในระดับประถมศึกษา ปัญหาที่ได้พบส่วนใหญ่จะเป็นในด้านของความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ปัญหาการผลิตและใช้สื่อปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน การสร้างเครื่องมือทดสอบ

งานวิจัยต่างประเทศ

ซิลเวสเตอร์ (Silvester, 1969) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะคติที่มีต่อการพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา (Attitude to Physical Education in the Primary School) โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 172 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิ การศึกษาปริญญาสูงกว่าจะมีความเข้าใจหลักการและวิธีการสอน พลศึกษาที่ดีกว่า ส่วนครูที่ ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาส่วนใหญ่สอนโดยปล่อยให้เด็กเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆตามลำพัง เพราะไม่มีหลักการและวิธีการสอนพลศึกษาเป็นเหตุให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จ ผู้ทำการวิจัยได้เสนอแนะไว้ว่า ควรจะเพิ่มครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาเพื่อทดแทนครู พลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาที่กำลังสอนอยู่ และควรจัดพลศึกษานิเทศก์ขึ้นเพื่อให้ความ ช่วยเหลือและสาธิตวิธีการสอนพลศึกษาให้กับโรงเรียนประถมศึกษาต่างๆ

น็อกเคน (Nokken, 1972) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะคติของครูประจำชั้นที่สอน วิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา (Elementary Classroom Teacher Attitude and Practices Relating to Physical Education) โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูประจำชั้นที่ทำการ สอนวิชาพลศึกษาจำนวน 361 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูส่วนใหญ่เห็นว่าวิชาพลศึกษามีความสำคัญในการจัดประสบการณ์ให้แก่ ผู้เรียน
2. การสอนพลศึกษาจะให้ครูพิเศษและมีวุฒิทางพลศึกษามาสอน
3. ครูผู้มีอายุน้อยยอมรับว่ามีความสามารถในการสอนพลศึกษาได้มากกว่าครูผู้ มีอายุมาก
4. ครูผู้ชายยอมรับว่ามีความสามารถในการสอนพลศึกษาได้มากกว่าครูผู้หญิง
5. ชั่วโมงสอนพลศึกษาและเวลาในการจัดกิจกรรมพลศึกษามีน้อยเกินไป
6. การสอนกิจกรรมประเภทโลดโผน การเล่นห้อยโหน การต่อสู้ กีฬาประเภทลู่ และลาน ครูส่วนมากมีความสามารถในการสอนได้ไม่ดีเท่าที่ควร
7. อุปสรรคในการสอนวิชาพลศึกษา คือ ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน และไม่สามารถแต่งชุดฝึกได้ ขาดสถานที่สำหรับเก็บรักษาอุปกรณ์การสอนพลศึกษา

วิลลาร์ด (Willard, 1974) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพโปรแกรม พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐเทนเนสซี (An assessment of physical education in selected elementary schools) และเพื่อที่จะทราบถึงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีความรู้ความ

เข้าใจในโปรแกรมพลศึกษากับผู้บริหารและครูที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษาถามเกี่ยวกับด้านปรัชญา อุปกรณ์การสอน และเครื่องอำนวยความสะดวก เทคนิคและวิธีการประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของครูพลศึกษากับครูประจำชั้นเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษา และมีความแตกต่างกันระหว่างผู้บริหารที่มีความเข้าใจและไม่มีความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษา

วิลเลียม (William, 1977) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสอนพลศึกษาแบบโปรแกรมของโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐอลาบามา (The Status of the Elementary Physical Education Programs in the State of Alabama) โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 100 โรงเรียน ในรัฐอลาบามา ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีวุฒิทาง พลศึกษามีจำนวนไม่เพียงพอ ครูที่มีอยู่ปฏิบัติงานไม่เต็มความสามารถ การบริการด้านสุขภาพที่จัดให้นักเรียนมีไม่เพียงพอ

คอรี่ (Korri, 1979) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนของครูพลศึกษาสตรีและความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการสอนของผู้เรียนในวิชาเอกพลศึกษาในรัฐมินเนโซต้า (Instruction problems encountered by women physical education teachers and Their relation to teaching competency as expressed by physical education majors In Minnesota) โดยใช้แบบสอบถามถามครูผู้สอนพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไปไม่สามารถจัดกิจกรรมต่างๆตอบสนองความต้องการและความถนัดของแต่ละบุคคลได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน

วูล์ฟ (Wolf, 1991) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อครูผู้ชำนาญการทางพลศึกษากับครูผู้ไม่ชำนาญการทางพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา (Elementary Physical Education Program: Impact of Student (Curriculum Assessment)) โดยทำการทดลองกับนักเรียนระดับห้าจำนวน 288 คน ในโรงเรียนประถมศึกษา 4 แห่ง ในตอนกลางของรัฐอินเดียนา โดยที่สองโรงเรียนมีผู้ชำนาญการ อีกสองโรงเรียนไม่มี ผลการศึกษาพบว่า ครูประจำชั้นที่สอนวิชาพลศึกษาจะทำให้ให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีในการเรียนพลศึกษาและสามารถเป็นเครื่องมือสนับสนุนโปรแกรมพลศึกษาได้ นักเรียนจะมีความสนุกสนานเพลิดเพลินใน

กิจกรรมที่จัดขึ้นทุกวัน ผู้สอนพลศึกษาจะต้องจัดโปรแกรมพลศึกษาที่มีความหมายแก่นักเรียน เพราะกิจกรรมที่มีความหมายจะเป็นสิ่งสำคัญที่จะติดตัวนักเรียนไปตลอดชีวิต

สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศนั้นสรุปได้ว่า ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ครูที่มีวุฒิทางพลศึกษามีไม่เพียงพอและมีชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จากจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 433 โรงเรียน แบ่งเป็น โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 109 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 151 โรงเรียน และ โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 173 โรงเรียน ซึ่งทางสำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้แบ่งขนาดของโรงเรียนดังกล่าวตามจำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์ ดังนี้

โรงเรียนขนาดเล็ก	จำนวนนักเรียน 1 - 400 คน
โรงเรียนขนาดกลาง	จำนวนนักเรียน 401–800 คน
โรงเรียนขนาดใหญ่	จำนวนนักเรียน 801 คนขึ้นไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 433 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จากโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 433 โรงเรียน ซึ่งกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ ครูผู้สอนพลศึกษา โรงเรียนละ 1 คน จากนั้นส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนละ 1 ชุด เป็นแบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนพลศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open Ended)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการเพื่อใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ ด้านการวัดและการประเมินผล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จากหนังสือ เอกสาร ตำรา บทความ วารสาร ตลอดจนรายงานการวิจัยต่างๆ
2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามจากข้อมูลที่ได้ศึกษามา โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 วิชาพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม ให้ครอบคลุมเนื้อหา การใช้ภาษา เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเกี่ยวข้องและมีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรพิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) พร้อมทั้งขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้องเหมาะสม ก่อนที่จะนำไปทดลองใช้
5. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามแล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .97
6. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไข พร้อมกับให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจก่อน แล้วจึงนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังผู้อำนวยการสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ออกหนังสือถึงผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ของโรงเรียนในสังกัด เพื่อแจ้งอนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลได้
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและส่งทางไปรษณีย์
4. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส ฟอริวอินโดร์ รุ่น 11.5 (SPSS: Statistic Package for the Social Science for Window Version 11.5) ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีการดำเนินการดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการเพื่อใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยแยกตามด้าน คือ ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ปัญหาด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ปัญหาด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ ปัญหาด้านการวัดและการประเมินผล มาวิเคราะห์โดยกำหนดค่าคะแนนตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ดังนี้

ระดับปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	ค่าคะแนน
ระดับปัญหาการใช้หลักสูตรมากที่สุด	4
ระดับปัญหาการใช้หลักสูตรมาก	3
ระดับปัญหาการใช้หลักสูตรน้อย	2
ระดับปัญหาการใช้หลักสูตรน้อยที่สุด	1

นำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายข้อ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยตีความหมายค่าเฉลี่ยรายข้อและโดยรวมตามที่เบสท์ (Best, 1963 อ้างถึงในธมวรรณ ศักดิ์วิงปลา, 2546) กำหนดไว้ ดังนี้

3.26 ขึ้นไป	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
2.51-3.25	หมายถึง	มีปัญหามาก
1.76-2.50	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
1.00-1.75	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด

4. ทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าเฉลี่ยของปัญหาการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรขนาดของโรงเรียน คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ด้วยค่าเอฟ (F-Test) ถ้าการทดสอบพบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามตัวแปรขนาดของโรงเรียน จะทำการทดสอบระหว่างคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe' Test) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าเอฟ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส ฟอรวินโดร์ รุ่น 11.5 (SPSS: Statistic Package for the Social Science for Window Version 11.5)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามขนาดของโรงเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ขนาด ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา 5 ด้าน ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ และด้านการวัดและการประเมินผล ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 433 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 ชุด เป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น 433 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้งสิ้น 359 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.91 นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเอส พี เอส เอส ฟอรวินโดว์ (SPSS for Window) คำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวด้วยการทดสอบค่าเอฟ และทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ่ แล้วนำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง แบ่งเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ดังแสดงในตารางที่ 1 - 2)
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการเพื่อใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (ดังแสดงในตารางที่ 3 - 4)
- ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (ดังแสดงในตารางที่ 5 - 23)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน (N = 359)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	268	74.70
หญิง	91	25.30
2. อายุ		
20 – 24 ปี	5	1.40
25 – 29 ปี	47	13.00
30 – 34 ปี	50	13.90
35 – 39 ปี	27	7.50
40 ปีขึ้นไป	185	64.00
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	1.40
ปริญญาตรี	298	83.00
ปริญญาโท	56	15.60
ปริญญาเอก	-	-
4. วุฒิทางพลศึกษา		
มี	281	78.30
ไม่มี	78	21.70
5. ประสบการณ์ในการสอน		
น้อยกว่า 1 ปี	16	4.50
1 – 5 ปี	69	19.20
6 – 10 ปี	50	13.90
11 – 15 ปี	31	8.60
16 – 20 ปี	58	16.20
21 ปีขึ้นไป	135	37.60

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 359)	ร้อยละ
6. วิชาที่รับผิดชอบสอน		
สุขศึกษา	-	-
พลศึกษา	65	18.10
สุขศึกษาและพลศึกษา	294	81.90
วิชาอื่นๆ (ทุกวิชาที่ประจำชั้น)	88	24.50
7. ระดับชั้นที่รับผิดชอบในการสอนพลศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ประถมศึกษาปีที่ 1	218	60.70
ประถมศึกษาปีที่ 2	218	60.70
ประถมศึกษาปีที่ 3	244	68.00
ประถมศึกษาปีที่ 4	245	68.20
ประถมศึกษาปีที่ 5	262	73.00
ประถมศึกษาปีที่ 6	272	75.80
8. จำนวนชั่วโมงที่สอนในแต่ละสัปดาห์		
1 - 5 ชั่วโมง / สัปดาห์	16	4.50
6 - 10 ชั่วโมง / สัปดาห์	15	4.10
11 - 15 ชั่วโมง / สัปดาห์	20	5.60
มากกว่า 15 ชั่วโมง / สัปดาห์	208	85.80
9. ทำหน้าที่สอนพลศึกษาเนื่องจาก		
มีวุฒิต่างพลศึกษา	282	78.60
ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษาแต่มีความสามารถทางด้านกีฬา	59	16.40
เป็นครูประจำชั้น	3	0.80
อื่นๆ (โรงเรียนไม่มีครูพลศึกษา)	15	4.20
10. ขนาดของโรงเรียน		
ขนาดเล็ก	95	26.50
ขนาดกลาง	123	34.30
ขนาดใหญ่	141	39.20

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 74.70 มีอายุอยู่ในช่วง 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 64.00 วุฒิการศึกษาสูงสุด คือ ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 83.00 ส่วนใหญ่มีวุฒิทางพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 78.30 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอน มากกว่า 21 ปีขึ้นไป ร้อยละ 37.60 และส่วนใหญ่ต้องรับผิดชอบทั้งสุขศึกษาและพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 81.90 สำหรับจำนวนชั่วโมงที่สอนครูส่วนใหญ่สอนมากกว่า 15 ชั่วโมง / สัปดาห์ ร้อยละ 85.80 ครูส่วนใหญ่ทำหน้าที่สอนพลศึกษาเนื่องจากมีวุฒิทางพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 78.60 รองลงมาคือ ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาแต่มีความสามารถทางด้านกีฬา คิดเป็นร้อยละ 16.40 ทำการสอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ร้อยละ 39.20 รองลงมาคือโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก ร้อยละ 34.30 และ 26.50 ตามลำดับ

สำหรับระดับชั้นที่มีครูผู้สอนพลศึกษาทำการสอนสูงที่สุด ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รองลงมาเป็น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยคิดเป็นร้อยละ 75.80 73.00 68.20 68.00 60.70 และ 60.70 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

รายการ	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ						
ชาย	71	74.70	91	74.00	106	75.20
หญิง	24	25.30	32	26.00	35	24.80
2. อายุ						
20 – 24 ปี	1	1.10	3	2.40	1	0.70
25 – 29 ปี	13	13.70	19	15.50	15	10.60
30 – 34 ปี	16	16.80	10	8.10	24	17.10
35 – 39 ปี	8	8.40	8	6.50	11	7.70
40 ปีขึ้นไป	57	60.00	83	67.50	90	63.90
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด						
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	1.10	2	1.60	2	1.40
ปริญญาตรี	83	87.30	107	87.00	108	76.60
ปริญญาโท	11	11.60	14	11.40	31	22.00
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-
4. วุฒิทางพลศึกษา						
มี	52	54.70	102	82.90	127	90.10
ไม่มี	43	45.30	21	17.10	14	9.90
5. ประสบการณ์ในการสอน						
น้อยกว่า 1 ปี	3	3.20	10	8.10	3	2.10
1 – 5 ปี	19	20.00	16	13.00	34	24.10
6 – 10 ปี	15	15.80	15	12.20	20	14.20
11 – 15 ปี	10	10.50	14	11.40	7	5.00
16 – 20 ปี	14	14.70	19	15.50	25	17.70
21 ปีขึ้นไป	34	35.80	49	39.80	52	36.90

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	6. วิชาที่รับผิดชอบสอน					
สุขศึกษา	-	-	-	-	-	-
พลศึกษา	16	16.80	15	12.20	34	24.10
สุขศึกษาและพลศึกษา	79	83.20	108	87.80	107	75.90
วิชาอื่นๆ(ทุกวิชาที่ประจำชั้น)	37	38.90	30	24.40	21	14.90
7. ระดับชั้นที่รับผิดชอบในการสอน						
พลศึกษา(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
ประถมศึกษาปีที่ 1	71	74.70	81	65.90	66	46.80
ประถมศึกษาปีที่ 2	68	71.60	80	65.00	70	49.60
ประถมศึกษาปีที่ 3	72	75.80	90	73.20	82	58.20
ประถมศึกษาปีที่ 4	83	87.40	94	76.40	68	48.20
ประถมศึกษาปีที่ 5	84	88.40	102	82.90	76	53.90
ประถมศึกษาปีที่ 6	88	92.60	100	81.30	84	59.60
8.จำนวนชั่วโมงที่สอนในแต่ละสัปดาห์						
1 - 5 ชั่วโมง / สัปดาห์	10	10.50	2	1.60	4	2.80
6 – 10 ชั่วโมง / สัปดาห์	7	7.40	4	3.30	4	2.80
11 – 15 ชั่วโมง / สัปดาห์	5	5.30	8	6.50	7	5.00
มากกว่า 15 ชั่วโมง / สัปดาห์	73	76.80	109	88.60	126	89.40
9. ทำหน้าที่สอนพลศึกษาเนื่องจาก						
มีวุฒิต่างพลศึกษา	52	54.70	102	82.90	128	90.80
ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษาแต่มี	32	33.70	17	13.80	10	7.10
ความสามารถทางด้านกีฬา						
เป็นครูประจำชั้น	2	2.10	1	0.90	-	-
อื่นๆ(โรงเรียนไม่มีครูพลศึกษา)	9	9.50	3	2.40	3	2.10

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า เมื่อจำแนกข้อมูลตามขนาดของโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียน 3 ขนาด ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า โรงเรียนทั้ง 3 ขนาด มีข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน คือ ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 74.70 74.00 และ 75.20 ส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 60.00 67.50 และ 63.90 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 87.30 87.00 และ 76.60 มีวุฒิต่างพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 54.70 82.90 และ 90.10 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 21 ปีขึ้นไป ร้อยละ 35.80 38.90 และ 36.90 ครูส่วนใหญ่ต้องรับผิดชอบสอนทั้งสุขศึกษาและพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 83.20 87.80 และ 75.90 ทำหน้าที่สอนพลศึกษาเนื่องจากมีวุฒิต่างพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 54.70 82.90 และ 90.80 ครูส่วนใหญ่รับผิดชอบสอนมากกว่า 15 ชั่วโมง / สัปดาห์ ร้อยละ 76.80 88.60 และ 89.40 และครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่จะสอนในทุกระดับชั้น สำหรับระดับชั้นที่ครูส่วนใหญ่ในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด รับผิดชอบสอนมากที่สุด คือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 92.60 81.30 และ 59.60 ตามลำดับ

ตอนที่ 2	ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการเพื่อใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	
ตารางที่ 3	จำนวนข้อมูลและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการเพื่อใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	

รายการ	จำนวน (N = 359)	ร้อยละ
1. การได้รับการฝึกอบรมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544		
ได้รับการฝึกอบรม	344	95.80
ไม่ได้รับการฝึกอบรม	15	4.20
2. ได้รับการฝึกอบรมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จาก.... (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ฝ่ายวิชาการโรงเรียน	164	45.70
อาจารย์ใหญ่ / ผู้อำนวยการ	112	31.20
วิทยากรระดับจังหวัด	173	48.20
กรมวิชาการ	75	20.90
อื่นๆ(สำนักงานการศึกษา)	103	28.70
3. ระยะเวลาในการอบรม		
จำนวนครั้ง		
ไม่เคยได้เข้ารับการอบรม	15	4.20
1 – 2 ครั้ง	214	59.60
3 – 4 ครั้ง	100	27.90
5 – 6 ครั้ง	21	5.90
7 – ครั้งขึ้นไป	9	2.40
จำนวนวันในแต่ละครั้ง		
ไม่เคยได้เข้ารับการอบรม	15	4.20
1 – 2 วัน	206	57.40
3 – 4 วัน	94	26.20
5 – 6 วัน	41	11.40
7 วันขึ้นไป	3	0.80

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 359)	ร้อยละ
จำนวนชั่วโมงในแต่ละวัน		
ไม่เคยได้เข้ารับการอบรม	15	4.20
1 – 2 ชั่วโมง	1	0.30
3 – 4 ชั่วโมง	7	1.90
5 – 6 ชั่วโมง	252	70.20
7 ชั่วโมงขึ้นไป	84	23.40
4. ความเข้าใจหลังการอบรมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544		
มากที่สุด	19	5.30
มาก	285	79.40
น้อย	41	11.40
น้อยที่สุด	-	-
5. ความมั่นใจในการนำหลักสูตรไปใช้หลังการอบรมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544		
มากที่สุด	27	7.50
มาก	268	74.70
น้อย	52	14.50
น้อยที่สุด	-	-
6. เมื่อประสบปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จะขอความช่วยเหลือหรือคำแนะนำจาก...(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
พยายามแก้ไขด้วยตัวเอง	150	41.80
วิทยากรระดับจังหวัด	20	5.60
เพื่อนครูด้วยกัน	201	56.00
กรมวิชาการ	15	4.20
ฝ่ายวิชาการโรงเรียน	234	65.20
อาจารย์ใหญ่ / ผู้อำนวยการ	137	38.20
อื่นๆ(หัวหน้ากลุ่มสาระ)	18	5.00

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 359)	ร้อยละ
7. โรงเรียนที่สอนมีคณะกรรมการประเมินผลการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544		
มี	324	90.30
ไม่มี	35	9.70

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้รับการฝึกอบรมการเตรียมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ร้อยละ 95.80 โดยส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมจากวิทยากรระดับจังหวัด ร้อยละ 48.20 มีระยะเวลาในการอบรม 1 – 2 ครั้ง ร้อยละ 59.60 แต่ครั้งมีระยะเวลาประมาณ 1 – 2 วัน ร้อยละ 57.40 และแต่ละวันใช้เวลาในการอบรม 5 – 6 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 70.20 หลังการอบรมครูส่วนใหญ่มีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 79.40 และครูส่วนใหญ่มีความมั่นใจในการนำหลักสูตรไปใช้หลังจากอบรมอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 74.70 เมื่อประสบปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานครูส่วนใหญ่ได้ขอความช่วยเหลือหรือคำแนะนำจากฝ่ายวิชาการโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 65.20 และโรงเรียนส่วนใหญ่มีคณะกรรมการประเมินผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คิดเป็นร้อยละ 90.30

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 จำนวนข้อมูลและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการเพื่อใช้
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำแนกตามขนาดโรงเรียน

รายการ	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การได้รับการฝึกอบรมการใช้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน						
ได้รับการฝึกอบรม	94	98.90	116	94.30	134	95.00
ไม่ได้รับการฝึกอบรม	1	1.10	7	5.70	7	5.00
2. ได้รับการฝึกอบรมการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จาก...(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
ฝ่ายวิชาการโรงเรียน	38	40.00	58	47.20	62	44.00
อาจารย์ใหญ่ / ผู้อำนวยการ	30	31.60	35	28.50	47	33.30
วิทยากรระดับจังหวัด	53	55.80	60	48.80	66	46.80
กรมวิชาการ	13	13.70	34	27.60	28	19.90
อื่นๆ(สำนักงานการศึกษา)	23	24.20	38	30.90	42	29.80
3. ระยะเวลาในการอบรม						
จำนวนครั้ง						
ไม่เคยได้เข้ารับการอบรม	1	1.10	7	5.70	7	5.00
1 – 2 ครั้ง	60	63.20	70	56.90	84	59.60
3 – 4 ครั้ง	24	25.20	36	29.40	40	28.40
5 – 6 ครั้ง	7	7.30	5	4.00	9	6.30
7 – ครั้งขึ้นไป	3	3.20	5	4.00	1	0.70
จำนวนวันในแต่ละครั้ง						
ไม่เคยได้เข้ารับการอบรม	1	1.10	7	5.70	7	5.00
1 – 2 วัน	63	66.30	71	57.70	72	51.00
3 – 4 วัน	22	23.20	29	23.60	43	30.50
5 – 6 วัน	8	8.30	16	13.00	17	12.10
7 วันขึ้นไป	1	1.10	-	-	2	1.40

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนชั่วโมงในแต่ละวัน						
ไม่เคยได้เข้ารับการอบรม	1	1.10	7	5.70	7	5.00
1-2 ชั่วโมง	-	-	-	-	1	0.70
3-4 ชั่วโมง	-	-	3	2.40	4	2.80
5-6 ชั่วโมง	69	72.60	89	72.40	94	66.70
7 ชั่วโมงขึ้นไป	25	26.30	24	19.50	35	24.80
4. ความเข้าใจหลังการอบรมการใช้						
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน						
พุทธศักราช 2544						
มากที่สุด	2	2.10	6	4.90	11	7.80
มาก	77	81.10	102	82.90	106	75.20
น้อย	15	15.80	8	6.50	18	12.80
น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-
5. ความมั่นใจในการนำหลักสูตรไป						
ใช้หลังการอบรมการใช้หลักสูตร						
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช						
2544						
มากที่สุด	5	5.30	7	5.70	15	10.60
มาก	71	74.70	100	81.30	97	68.80
น้อย	18	18.90	11	8.90	23	16.30
น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6. เมื่อประสบปัญหาในการใช้						
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน						
พุทธศักราช 2544 จะขอความช่วยเหลือหรือคำแนะนำจาก...						
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
พยายามแก้ไขด้วยตัวเอง	34	35.80	49	39.80	67	47.50
วิทยากรระดับจังหวัด	4	4.20	9	7.30	7	5.00
เพื่อนครูด้วยกัน	50	52.60	67	54.50	80	56.70
กรมวิชาการ	3	3.20	7	5.70	5	3.50
ฝ่ายวิชาการโรงเรียน	54	56.80	86	69.90	98	69.50
อาจารย์ใหญ่ / ผู้อำนวยการ	54	56.80	45	36.60	38	27.00
อื่นๆ(หัวหน้ากลุ่มสาระ)	2	2.10	6	4.90	10	7.10
7. โรงเรียนที่สอนมีคณะกรรมการ						
ประเมินผลการใช้หลักสูตร						
การศึกษาขั้นพื้นฐาน						
มี	85	89.50	111	90.20	128	90.80
ไม่มี	10	10.50	12	9.80	13	9.20

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า เมื่อจำแนกข้อมูลตามขนาดของโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียน 3 ขนาด ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า โรงเรียนทั้ง 3 ขนาด มีข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน คือ ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เคยได้รับการฝึกอบรมเตรียมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คิดเป็นร้อยละ 98.90 94.30 และ 95.00

โดยได้รับการฝึกอบรมจากวิทยากรระดับจังหวัด ร้อยละ 55.80 48.80 และ 46.80 มีระยะเวลาในการฝึกอบรมส่วนใหญ่ 1-2 ครั้ง ร้อยละ 63.20 56.90 และ 59.60 ครั้งละ 1-2 วัน ร้อยละ 66.30 57.70 และ 51.00 โดยในแต่ละวันส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอบรม 5-6 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 72.60 72.40 และ 66.70 หลังการอบรมครูส่วนใหญ่มีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 81.10 82.90 และ 75.20 ครูส่วนใหญ่มีความมั่นใจในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 74.70 81.30 และ 68.80 เมื่อประสบปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานครูส่วนใหญ่จะขอความช่วยเหลือหรือคำแนะนำจากฝ่ายวิชาการโรงเรียน ร้อยละ 56.80 69.90 และ 69.50 และโรงเรียนส่วนใหญ่มีคณะกรรมการประเมินผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 89.50 90.20 และ 90.80

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544
- ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544 ภาพรวม

ปัญหา	$\bar{X}$	SD
1. ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	2.19	0.78
2. ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร	2.18	0.69
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน	2.21	0.75
4. ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์	2.33	0.73
5. ด้านการวัดและการประเมินผล	2.02	0.70
รวมเฉลี่ย	2.19	0.73

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.19 และเมื่อพิจารณาปัญหาในแต่ละด้าน พบว่าปัญหาทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.19 2.18 2.21 2.33 และ 2.02 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ปัญหา	$\bar{X}$	SD
1. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี	2.14	0.82
2. มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ตลอดจนปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการ	2.23	0.74
3. มีสุขนิสัยที่ดีในเรื่องการเล่นและการออกกำลังกาย	2.13	0.85
4. ควบคุมการเคลื่อนไหวของตนเองได้ตามพัฒนาการในช่วงอายุ	2.06	0.80
5. มีทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และเล่นเกม กีฬาได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย	2.05	0.87
6. มีน้ำใจนักกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎ กติกา รัฐสิทธิและหน้าที่ของตนเอง สามารถปฏิบัติงานจนสำเร็จลุล่วง	2.22	0.83
7. ปฏิบัติกิจกรรมทางกายและกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ตามความเหมาะสมและความต้องการของแต่ละคน	2.19	0.78
8. จัดการกับอารมณ์ ความเครียด และปัญหาสุขภาพได้อย่างเหมาะสม	2.21	0.67
9. ปฏิบัติตนตามสิทธิของตนเองและเคารพสิทธิของผู้อื่นในการเล่นเป็นกลุ่ม	2.23	0.74
10. มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสุขภาพ	2.37	0.76
11. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและ พัฒนาสิ่งแวดล้อม	2.30	0.74
รวมเฉลี่ย	2.19	0.78

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.19 และเมื่อพิจารณาปัญหารายข้อพบว่า ปัญหาทุกข้ออยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร

ปัญหา	$\bar{X}$	SD
1. การกำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	2.16	0.66
2. การเลือกกิจกรรมให้สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	2.08	0.61
3. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	2.07	0.70
4. การจัดเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	2.25	0.73
5. การจัดทำรายวิชาเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่น	2.32	0.68
6. การจัดเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	2.14	0.74
7. การกำหนดเนื้อหาแต่ละเรื่องให้สัมพันธ์ต่อเนื่อง	2.09	0.66
8. การกำหนดเนื้อหาแต่ละเรื่องให้เหมาะสมกับผู้เรียน	2.06	0.71
9. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องและต่อเนื่องกันในแต่ละชั้นปี	2.16	0.73
10. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีการบูรณาการกันภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	2.17	0.72
11. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีการบูรณาการกันระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษากับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ	2.36	0.73
รวมเฉลี่ย	2.18	0.69

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.18 และเมื่อพิจารณาปัญหารายข้อพบว่า ปัญหาทุกข้ออยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการจัดการเรียนการสอน

ปัญหา	$\bar{X}$	SD
1. จัดการเรียนการสอนตรงกับความต้องการของผู้เรียน	2.14	0.70
2. สามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและชั้นเรียน	2.06	0.70
3. การเรียนการสอนที่จัดสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	2.03	0.68
4. จัดการเรียนการสอนที่หลากหลายได้ตามที่หลักสูตรกำหนด	2.13	0.72
5. การสอนสาระการเรียนรู้กับเวลาเรียนที่กำหนด	2.24	0.80
6. การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง	1.98	0.86
7. การจัดการเรียนการสอนให้ครอบคลุมทางกิจกรรมสุขภาพทั้งด้านป้องกัน ส่งเสริม และดำรงรักษาสุขภาพ	2.12	0.75
8. การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนฝึกความรับผิดชอบ ฝึกทักษะการคิด ทักษะการสื่อสาร ทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้จากปัญหา และประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาในชีวิตจริง	2.33	0.74
9. การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนหมั่นฝึกฝนและเอาใจใส่ดูแลสุขภาพตนเองและความแข็งแรงของร่างกาย	2.16	0.72
10. การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบและหลักการวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและทำงานร่วมกันเป็นทีม	2.19	0.75
11. การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนยอมรับว่าตนเองมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของสภาวะสุขภาพและความปลอดภัยของผู้อื่นด้วย	2.16	0.72
12. ครูผู้สอนสามารถนำเทคนิคใหม่ๆมาใช้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	2.11	0.75

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ปัญหา	$\bar{X}$	SD
13.ครูผู้สอนสามารถนำวิธีการสอนใหม่ๆมาใช้ให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์ของหลักสูตร	2.15	0.65
14.จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนต่อครู	2.35	0.85
15.ภาระงานของครูผู้สอนพลศึกษา	2.74	0.77
16.ครูผู้สอนพลศึกษาต้องไปสอนวิชาอื่น	2.33	0.92
17.โอกาสในการเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และทักษะในการ สอน	2.26	0.81
รวมเฉลี่ย	2.21	0.75

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.21 และเมื่อพิจารณาปัญหารายข้อพบว่า ปัญหาในข้อ 15 “ ภาระงานของครูผู้สอนพลศึกษา ” มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.74

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์

ปัญหา	$\bar{X}$	SD
1. การจัดทำสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	2.23	0.65
2. การจัดทำสื่อการเรียนรู้ขึ้นมาใหม่	2.41	0.68
3. การเลือกสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้นของผู้เรียน	2.07	0.68
4. การเลือกสื่อที่ให้ความสนใจและมีความหมายต่อประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน	2.13	0.63
5. การเลือกสื่อที่มีคุณภาพและราคาไม่แพงเกินไป	2.23	0.73
6. ความรู้เกี่ยวกับสื่อและอุปกรณ์ที่เป็นนวัตกรรมใหม่ๆ	2.27	0.71
7. การจัดซื้อ จัดจ้าง สื่อ อุปกรณ์การเรียน	2.69	0.84
8. จำนวนสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน	2.47	0.77
9. งบประมาณเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา	2.84	0.87
10. การนำวัสดุและอุปกรณ์ของท้องถิ่นมาดัดแปลงใช้เป็นอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน	2.41	0.75
11. การดูแลรักษาและเบิกจ่ายอุปกรณ์พลศึกษาไม่อาจดำเนินการได้โดยสะดวก โดยเฉพาะอุปกรณ์ทางพลศึกษามักชำรุดและสูญหายบ่อย	2.65	0.85
12. อุบัติเหตุจากสภาพอุปกรณ์การเรียนการสอน	1.84	0.63
13. อุบัติเหตุจากสถานที่และสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอน	1.99	0.74
รวมเฉลี่ย	2.33	0.73

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.33 และเมื่อพิจารณาปัญหารายข้อพบว่า ปัญหาในข้อ 7 “การจัดซื้อ จัดจ้าง สื่อ อุปกรณ์การเรียน ” ข้อ 9 “งบประมาณเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา ” และข้อ 11 “ การดูแลรักษาและเบิกจ่ายอุปกรณ์พลศึกษาไม่อาจดำเนินการได้โดยสะดวก โดยเฉพาะอุปกรณ์ทางพลศึกษามักชำรุดและสูญหายบ่อย ” มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.69 2.84 และ 2.65 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการวัดและการประเมินผล

ปัญหา	$\bar{X}$	SD
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักและวิธีการวัดและประเมินผล การเรียนรู้	2.06	0.64
2. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	2.06	0.63
3. มีการวัดและประเมินผลอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ	2.03	0.71
4. ชี้แจงรายละเอียดในการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ	1.99	0.66
5. ความร่วมมือในการกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินผล ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียน	2.01	0.69
6. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างข้อสอบ และการ วิเคราะห์ข้อสอบ	2.01	0.70
7. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการวัดและการประเมินผลตาม สภาพจริง	1.97	0.73
8. การวัดและประเมินผลด้านความรู้	1.99	0.71
9. การวัดและประเมินผลด้านทักษะ	1.93	0.76
10. การวัดและประเมินผลด้านสมรรถภาพทางกาย	1.93	0.78
11. การวัดและประเมินผลด้านเจตคติ	2.11	0.71
12. การวัดและการประเมินผลด้านคุณธรรม จริยธรรม	2.08	0.71
13. การสร้างแบบทดสอบความรู้ทางด้านพลศึกษา	2.02	0.75
14. การสร้างแบบทดสอบการเคลื่อนไหวและทักษะกีฬา	1.99	0.69
15. การสร้างแบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย	1.95	0.73
16. การสร้างแบบวัดเจตคติทางพลศึกษา คุณธรรม จริยธรรม	2.16	0.71
รวมเฉลี่ย	2.02	0.70

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการวัดและการประเมินผล อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.02 และเมื่อ พิจารณาปัญหารายข้อพบว่า ปัญหาทุกข้ออยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เปรียบเทียบตามตัวแปรขนาดของ โรงเรียน จำแนกเป็นรายด้าน

ปัญหา	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
	1. ด้านจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร	2.24	0.77	2.19	0.77	2.16		
2. ด้านเนื้อหาสาระใน หลักสูตร	2.25	0.68	2.20	0.65	2.09	0.74	1.980	.250
3. ด้านการจัดการเรียน การสอน	2.27	0.75	2.20	0.76	2.16	0.75	2.659	.309
4. ด้านการผลิตและการใช้ สื่ออุปกรณ์	2.33	0.72	2.41	0.72	2.24	0.74	2.118	.185
5. ด้านการวัดและการ ประเมินผล	2.08	0.70	1.99	0.68	2.00	0.73	.720	.542
รวมเฉลี่ย	2.23	0.72	2.20	0.72	2.13	0.75		

$p > .05$ (.05 $F_{2,396} = 3.00$)

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร รวมทุกด้านมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า โรงเรียนเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ มากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 2.41 และ 2.24 ส่วนด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ด้าน การวัดและการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 1.99 และ 2.00

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า ปัญหาการใช้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 แสดงว่า โรงเรียนทั้ง 3 ขนาด มีปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ปัญหา	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
	1. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มี สุขภาพและ บุคลิกภาพที่ดี	2.14	0.83	2.15	0.87	2.13		
2. มีความรู้และความ เข้าใจในเรื่องการ เจริญเติบโตและ พัฒนาการของมนุษย์ ตลอดจนปัจจัยที่มีผล ต่อการเจริญเติบโต และพัฒนาการ	2.28	0.72	2.24	0.76	2.18	0.73	.543	.581
3. มีสุขนิสัยที่ดีในเรื่อง การเล่นและการออก กำลังกาย	2.14	0.83	2.16	0.88	2.09	0.83	.233	.792
4. ควบคุมการเคลื่อนไหว ของตนเองได้ตาม พัฒนาการในชว่งอายุ	2.07	0.76	2.11	0.77	2.01	0.85	.517	.597

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ปัญหา	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
	5. มีทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพและเล่นเกม กีฬาได้อย่างสนุกสนาน และปลอดภัย	2.17	0.85	2.02	0.86	2.00		
6. มีน้ำใจนักกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎ กติกา รัศมีและหน้าที่ของตนเอง สามารถปฏิบัติงานจนสำเร็จ ลุล่วง	2.33	0.82	2.20	0.82	2.16	0.84	1.231	.293
7. ปฏิบัติกิจกรรมทางกายและกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ตามความเหมาะสมและความต้องการของแต่ละคน	2.24	0.75	2.22	0.82	2.13	0.76	.752	.472

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ปัญหา	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
	8. จัดการกับอารมณ์ ความเครียด และ ปัญหาสุขภาพได้ อย่างเหมาะสม	2.31	0.65	2.17	0.64	2.19		
9. ปฏิบัติตนตามสิทธิ ของตนเองและเคารพ สิทธิของผู้อื่นในการ เล่นเป็นกลุ่ม	2.28	0.72	2.22	0.73	2.21	0.77	.296	.744
10. มีทักษะในการ แสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับสุขภาพ	2.35	0.73	2.36	0.73	2.40	0.81	.198	.820
11. มีจิตสำนึกในการ อนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิ ปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและ พัฒนาสิ่งแวดล้อม	2.34	0.81	2.25	0.67	2.32	0.76	.419	.658
รวมเฉลี่ย	2.24	0.77	2.19	0.77	2.16	0.80	.599	.596

$p > .05$ (.05 $F_{2,396} = 3.00$)

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนพลศึกษา มีปัญหาการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เมื่อจำแนกตามตัวแปร ขนาดโรงเรียน พบว่า โรงเรียนทั้ง 3 ขนาด ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และ โรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.24 2.19 และ 2.16 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ทั้งโดยรวมและรายข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า โรงเรียนทั้ง 3 ขนาด มีปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร

ปัญหา	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
	1. การกำหนดเนื้อหาให้ สอดคล้องกับสาระ และมาตรฐานการ เรียนรู้	2.26	0.62	2.13	0.63	2.11		
2. มีปัญหาการเลือก กิจกรรมให้สอดคล้อง กับสาระและ มาตรฐานการเรียนรู้	2.18	0.62	2.14	0.61	1.96	0.61	4.350	.014*
3. การกำหนด จุดประสงค์การเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับผล การเรียนรู้ที่คาดหวัง	2.20	0.68	2.10	0.63	1.96	0.75	3.402	.034*
4. การจัดเนื้อหาวิชาให้ สอดคล้องกับความ ต้องการของท้องถิ่น	2.32	0.75	2.30	0.68	2.15	0.77	2.021	.134
5. การจัดทำรายวิชา เพิ่มเติมให้สอดคล้อง กับสภาพชุมชนและ ท้องถิ่น	2.36	0.70	2.37	0.65	2.25	0.70	1.318	.269
6. การจัดเนื้อหาวิชาให้ สอดคล้องกับความ ต้องการของผู้เรียน	2.23	0.66	2.15	0.66	2.06	0.84	1.492	.226

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ปัญหา	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
	7. การกำหนดเนื้อหาแต่ ละเรื่องให้สัมพันธ์ ต่อเนื่อง	2.19	0.62	2.12	0.62	2.00		
8. การกำหนดเนื้อหาแต่ ละเรื่องให้เหมาะสม กับผู้เรียน	2.16	0.70	2.07	0.66	1.99	0.74	1.555	.213
9. การจัดทำแผนการ จัดการเรียนรู้ให้ สอดคล้องและ ต่อเนื่องกันในแต่ละ ชั้นปี	2.28	0.69	2.18	0.69	2.06	0.78	2.838	.060
10.การจัดทำแผนการ จัดการเรียนรู้ให้มี การบูรณาการกัน ภายในกลุ่มสาระการ เรียนรู้สุขศึกษาและพล ศึกษา	2.17	0.69	2.20	0.69	2.13	0.77	.296	.744
11.การจัดทำแผนการ จัดการเรียนรู้ให้มี การบูรณาการกัน ระหว่างกลุ่มสาระการ เรียนรู้สุขศึกษาและพล ศึกษากับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่นๆ	2.38	0.72	2.39	0.66	2.33	0.79	.224	.799
รวมเฉลี่ย	2.25	0.68	2.20	0.65	2.09	0.74	1.980	.250

* $p < .05$ (.05 $F_{2,396} = 3.00$)

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนพลศึกษา มีปัญหาการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร เมื่อจำแนกตามตัวแปร ขนาดโรงเรียน พบว่า โรงเรียนทั้ง 3 ขนาด ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และ โรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 2.20 และ 2.09 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า โดยรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า โรงเรียน ทั้ง 3 ขนาด มีปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านเนื้อหาสาระ ในหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาในข้อ 2 “มีปัญหาการเลือก กิจกรรมให้สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้” และข้อ 3 “การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อทราบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย จึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ่ ปราบกฎผลดังตารางที่ 14 และ 15

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหาข้อที่ 2 ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นแบบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ

ขนาดโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.18	2.14	1.96
ขนาดเล็ก	2.18	-	0.04	0.21*
ขนาดกลาง	2.14		-	0.17
ขนาดใหญ่	1.96			-

*p < .05

จากตารางที่ 14 แสดงว่า ครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหาในข้อ 2 คือ “ มีปัญหาการเลือกกิจกรรมให้สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ” มากกว่าครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนขนาดใหญ่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหาข้อที่ 3 ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นแบบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ

ขนาดโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.20	2.10	1.96
ขนาดเล็ก	2.20	-	0.10	0.24*
ขนาดกลาง	2.10		-	0.13
ขนาดใหญ่	1.96			-

*p < .05

จากตารางที่ 15 แสดงว่า ครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหาในข้อ 3 คือ “ การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ” มากกว่าครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนขนาดใหญ่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน

ปัญหา	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
	1. จัดการเรียนการสอน ตรงกับความสนใจ และความต้องการ ของผู้เรียน	2.28	0.69	2.08	0.66	2.11		
2. สามารถจัดการเรียน การสอนให้เหมาะสม กับสภาพของผู้เรียน และชั้นเรียน	2.23	0.68	2.00	0.69	2.01	0.69	3.847	.022*
3. การเรียนการสอนที่ จัดสอดคล้องกับสาระ การเรียนรู้	2.09	0.62	2.09	0.69	1.93	0.70	2.469	.086
4. สามารถจัดการเรียน การสอนที่หลากหลาย ได้ตามที่หลักสูตร กำหนด	2.25	0.76	2.13	0.67	2.04	0.74	2.584	.077
5. การสอนสาระการ เรียนรู้กับเวลาเรียนที่ กำหนด	2.23	0.74	2.32	0.87	2.18	0.78	1.008	.366
6. การจัดการเรียนการ สอนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ จริง	2.11	0.84	1.92	0.76	1.96	0.93	1.384	.252

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ปัญหา	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
	7. การจัดการเรียนการสอนให้ครอบคลุมทางกิจกรรมสุขภาพทั้งด้านป้องกัน ส่งเสริมและดำรงรักษาสุขภาพ	2.16	0.66	2.08	0.78	2.12		
8. การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนฝึกความรับผิดชอบ ฝึกทักษะการคิด ทักษะการสื่อสาร ทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้จากปัญหาและประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาในชีวิตจริง	2.37	0.72	2.37	0.79	2.27	0.72	.738	.479
9. การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนหมั่นฝึกฝนและเอาใจใส่ดูแลสุขภาพตนเองและความแข็งแรงของร่างกาย	2.21	0.68	2.15	0.76	2.14	0.71	.275	.760

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ปัญหา	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
	10.การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบและหลักการวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและทำงานร่วมกันเป็นทีม	2.27	0.81	2.17	0.73	2.15		
11.การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนยอมรับว่าตนเองมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของสภาวะสุขภาพและความปลอดภัยของผู้อื่นด้วย	2.19	0.73	2.19	0.74	2.11	0.70	.545	.580
12.ครูผู้สอนสามารถนำเทคนิคใหม่ๆมาใช้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	2.19	0.73	2.15	0.75	2.01	0.75	1.844	.160

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ปัญหา	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
	13.ครูผู้สอนสามารถนำ วิธีการสอนใหม่ๆมา ใช้ให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์ของ หลักสูตร	2.27	0.66	2.13	0.68	2.08		
14.จำนวนนักเรียนในชั้น เรียนต่อครู	2.06	0.81	2.35	0.87	2.55	0.78	10.009	.000*
15.ภาระงานของ ครูผู้สอนพลศึกษา	2.78	0.80	2.79	0.81	2.67	0.71	.885	.414
16.ครูผู้สอนพลศึกษา ต้องไปสอนวิชาอื่น	2.68	0.97	2.33	0.89	2.09	0.82	12.928	.000*
17.โอกาสในการเข้ารับ การอบรมเพื่อเพิ่ม ความรู้และทักษะใน การสอน	2.27	0.81	2.22	0.78	2.30	0.83	.318	.728
รวมเฉลี่ย	2.27	0.75	2.20	0.76	2.16	0.75	2.659	.309

* $p < .05$ ($F_{2,396} = 3.00$)

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนพลศึกษา มีปัญหาการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการจัดการเรียนการสอน เมื่อจำแนกตามตัวแปร ขนาดโรงเรียน พบว่า โรงเรียนทั้ง 3 ขนาด ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และ โรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27 2.20 และ 2.16 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า โดยรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า โรงเรียน ทั้ง 3 ขนาด มีปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการจัดการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาในข้อ 2 “สามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน และชั้นเรียน “ ข้อ 14 “จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนต่อครู “ และข้อ 16 “ครูผู้สอนพลศึกษาต้องไปสอนวิชาอื่น ” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อทราบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย จึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ่ ปราบกฏผลดังตารางที่ 17 18 และ 19

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหาข้อที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นแบบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ

ขนาดโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.23	2.00	2.01
ขนาดเล็ก	2.23	-	0.23*	0.22*
ขนาดกลาง	2.00		-	-0.01
ขนาดใหญ่	2.01			-

*p < .05

จากตารางที่ 17 แสดงว่า ครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหาในข้อ 2 คือ “สามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน และชั้นเรียน “ มากกว่าครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหาข้อที่ 14 ด้านการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นแบบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ

ขนาดโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.06	2.35	2.55
ขนาดเล็ก	2.06	-	-0.29*	-0.49*
ขนาดกลาง	2.35		-	-0.20
ขนาดใหญ่	2.55			-

*p < .05

จากตารางที่ 18 แสดงว่า ครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาในข้อ 14 คือ “จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนต่อครู” มากกว่าครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนขนาดเล็ก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหาข้อที่ 16 ด้านการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นแบบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ

ขนาดโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.68	2.33	2.09
ขนาดเล็ก	2.68	-	0.36*	0.60*
ขนาดกลาง	2.33		-	0.24
ขนาดใหญ่	2.09			-

*p < .05

จากตารางที่ 19 แสดงว่า ครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหาในข้อ 16 คือ “ครูผู้สอนพลศึกษาต้องไปสอนวิชาอื่น” มากกว่า ครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์

ปัญหา	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
	1. การจัดทำสื่อการเรียนรู้อัดคลั่ง กับกิจกรรมการเรียนการสอน	2.27	0.63	2.28	0.62	2.16		
2. การจัดทำสื่อการเรียนรู้อื่นๆ	2.46	0.67	2.41	0.65	2.36	0.71	.619	.539
3. การเลือกสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้นของผู้เรียน	2.12	0.65	2.18	0.69	1.94	0.68	4.297	.014*
4. การเลือกสื่อที่ให้ความ สนใจและมี ความหมายต่อ ประสบการณ์การ เรียนรู้ของผู้เรียน	2.19	0.67	2.17	0.60	2.05	0.63	1.722	.180
5. การเลือกสื่อที่มี คุณภาพและราคาไม่ แพงเกินไป	2.23	0.71	2.32	0.75	2.15	0.72	1.742	.177
6. ความรู้เกี่ยวกับสื่อและ อุปกรณ์ที่เป็น นวัตกรรมใหม่ๆ	2.34	0.63	2.35	0.72	2.16	0.74	2.764	.064
7. การจัดซื้อ จัดจ้างสื่อ อุปกรณ์การเรียน	2.62	0.84	2.80	0.81	2.64	0.87	1.667	.190

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ปัญหา	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
	8. จำนวนสื่อและ อุปกรณ์ที่ใช้ในการ เรียนการสอน	2.46	0.78	2.54	0.77	2.41		
9. งบประมาณเกี่ยวกับ อุปกรณ์และเครื่อง อำนวยความสะดวก ทางพลศึกษา	2.77	0.86	2.98	0.86	2.75	0.88	2.776	.064
10. การนำวัสดุและ อุปกรณ์ของท้องถิ่น มาดัดแปลงใช้เป็น อุปกรณ์ในการจัดการ เรียนการสอน	2.46	0.76	2.49	0.79	2.29	0.70	2.664	.071
11. การดูแลรักษาและ เบิกจ่ายอุปกรณ์พล ศึกษาไม่อาจ ดำเนินการได้ โดยสะดวก โดยเฉพาะอุปกรณ์ ทางพลศึกษามัก ชำรุดและสูญหาย บ่อย	2.59	0.79	2.81	0.83	2.54	0.89	3.671	.026*
12. อุบัติเหตุจากสภาพ อุปกรณ์การเรียนการ สอน	1.80	0.61	1.93	0.62	1.78	0.64	2.040	.132

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ปัญหา	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
	13.อุบัติเหตุจากสถานที่ และสิ่งแวดล้อมใน การเรียนการสอน	1.95	0.79	2.08	0.69	1.95		
รวมเฉลี่ย	2.33	0.72	2.41	0.72	2.24	0.74	2.118	.185

* $p < .05$ ($F_{2,396} = 3.00$)

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนพลศึกษา มีปัญหาการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ เมื่อจำแนกตามตัวแปรขนาดโรงเรียน พบว่า โรงเรียนทั้ง 3 ขนาด ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 2.41 และ 2.24 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า โดยรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า โรงเรียนทั้ง 3 ขนาด มีปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาในข้อ 3 “ การเลือกสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้นของผู้เรียน ” และข้อ 11 “ การดูแลรักษาและเบิกจ่ายอุปกรณ์พลศึกษาไม่อาจดำเนินการได้โดยสะดวก โดยเฉพาะอุปกรณ์ทางพลศึกษามาก ขำรุคและสูญหายบ่อย ” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อทราบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย จึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ่ ปรากฏผลดังตารางที่ 21 และ 22

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหาข้อที่ 3 ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นแบบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ

ขนาดโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.12	2.18	1.94
ขนาดเล็ก	2.12	-	-0.06	0.18
ขนาดกลาง	2.18		-	0.24*
ขนาดใหญ่	1.94			-

*p < .05

จากตารางที่ 21 แสดงว่า ครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนขนาดกลาง มีปัญหาในข้อ 3 คือ “การเลือกสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้นของผู้เรียน” มากกว่า ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนขนาดใหญ่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหาข้อที่ 11 ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ เป็นแบบรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ

ขนาดโรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		2.59	2.81	2.54
ขนาดเล็ก	2.59	-	-0.22	0.05
ขนาดกลาง	2.81		-	0.27*
ขนาดใหญ่	2.54			-

*p < .05

จากตารางที่ 22 แสดงว่า ครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนขนาดกลาง มีปัญหาในข้อ 11 คือ “ การดูแลรักษาและเบิกจ่ายอุปกรณ์พลศึกษาไม่อาจดำเนินการได้โดยสะดวก โดยเฉพาะอุปกรณ์ทางพลศึกษามักชำรุดและสูญหายบ่อย “ มากกว่า ครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนขนาดใหญ่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการวัดและการประเมินผล

ปัญหา	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
	1. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักและวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	2.09	0.64	2.02	0.65	2.06		
2. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	2.09	0.67	2.07	0.62	2.03	0.62	.320	.726
3. มีการวัดและประเมินผลอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ	2.12	0.70	1.98	0.67	2.01	0.74	1.131	.324
4. ชี้แจงรายละเอียดในการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ	2.03	0.64	2.00	0.63	1.95	0.71	.449	.638
5. ความร่วมมือในการกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินผลระหว่างครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียน	2.02	0.73	1.98	0.64	2.01	0.71	.096	.908
6. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างข้อสอบ และการวิเคราะห์ข้อสอบ	2.09	0.67	1.97	0.69	1.99	0.72	.972	.379

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ปัญหา	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
	7. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง	2.07	0.72	1.94	0.68	1.94		
8. การวัดและประเมินผลด้านความรู้	2.05	0.67	1.94	0.73	1.99	0.72	.641	.528
9. การวัดและประเมินผลด้านทักษะ	2.01	0.74	1.93	0.75	1.89	0.79	.755	.471
10. การวัดและประเมินผลด้านสมรรถภาพทางกาย	1.94	0.71	1.89	0.73	1.97	0.86	.397	.673
11. การวัดและประเมินผลด้านเจตคติ	2.24	0.68	2.07	0.69	2.04	0.75	2.439	.089
12. การวัดและประเมินผลด้านคุณธรรมจริยธรรม	2.14	0.74	2.05	0.69	2.06	0.72	.454	.636
13. การสร้างแบบทดสอบความรู้ทางด้านพลศึกษา	2.09	0.76	1.98	0.70	2.00	0.78	.738	.479
14. การสร้างแบบทดสอบการเคลื่อนไหวและทักษะกีฬา	2.04	0.73	1.98	0.67	1.98	0.68	.309	.735
15. การสร้างแบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย	2.03	0.76	1.93	0.69	1.92	0.73	.766	.466

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ปัญหา	ขนาดเล็ก (N=95)		ขนาดกลาง (N=123)		ขนาดใหญ่ (N=141)		F	P
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
	16.การสร้างแบบวัด เจตคติทางพลศึกษา คุณธรรม จริยธรรม	2.19	0.72	2.11	0.66	2.18		
รวมเฉลี่ย	2.08	0.70	1.99	0.68	2.00	0.73	.720	.542

$p > .05$ ($F_{2,396} = 3.00$)

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนพลศึกษา มีปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการวัดและการประเมินผล เมื่อจำแนกตามตัวแปรขนาดโรงเรียน พบว่า โรงเรียนทั้ง 3 ขนาด ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 1.99 และ 2.00 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการวัดและการประเมินผล ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการวัดและการประเมินผล ทั้งโดยรวมและรายข้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า โรงเรียนทั้ง 3 ขนาด มีปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ด้านการวัดและการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

ปัญหาอื่นๆจากแบบสอบถามปลายเปิด มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
  - 1) ขาดความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับหลักสูตร
  - 2) วิเคราะห์หลักสูตรได้ไม่ดีพอ
2. ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร
  - 1) ขาดทักษะการทำแผนการสอนแบบบูรณาการ
  - 2) การบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระโดยทั่วไปยังขาดความเอาใจใส่จากผู้บริหาร
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน
  - 1) ไม่ได้จับผลศึกษา จึงมีปัญหาเรื่องทักษะทางผลศึกษาในการเรียนการสอน
  - 2) ครูมีภาระงานอื่นมาก
  - 3) เวลามีน้อย จำนวนนักเรียนมาก การจัดกิจกรรมแต่ละครั้งเวลาจึงไม่พอ
4. ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์
  - 1) ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน อุปกรณ์ไม่เพียงพอ
  - 2) ขาดงบประมาณ และอุปกรณ์ในการจัดทำสื่อ
  - 3) อุปกรณ์ที่มีไม่ตรงกับความต้องการและคุณภาพไม่ดี
  - 4) โรงเรียนไม่มีสนามกีฬา ไม่มีที่เก็บอุปกรณ์กีฬา
5. ด้านการวัดและการประเมินผล
  - 1) ใช้แบบวัดและประเมินผลตามที่ได้ ขาดความรู้ที่แท้จริง
  - 2) มีปัญหาการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ขาดอุปกรณ์ทดสอบสมรรถภาพทางกาย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครตามขนาดของโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา 5 ด้าน ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ และด้านการวัดและการประเมินผล โดยผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ และหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟ่า ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97 ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 433 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 ชุด เป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น 433 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้งสิ้น 359 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.91 นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเอส พี เอส ฟอรวินโดว์ (SPSS for Window) คำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวด้วยการทดสอบค่าเอฟ และทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ แล้วนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 74.70 มีอายุอยู่ในช่วง 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 64.00 วุฒิการศึกษาสูงสุด คือปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 83.00 ส่วนใหญ่มีวุฒิทางพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 78.30 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอน มากกว่า 21 ปีขึ้นไป ร้อยละ 37.60 และส่วนใหญ่ต้องรับผิดชอบทั้งสุขศึกษาและพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 81.90 สำหรับจำนวนชั่วโมงที่สอน

ครูส่วนใหญ่สอนมากกว่า 15 ชั่วโมง / สัปดาห์ ร้อยละ 85.80 ครูส่วนใหญ่ทำหน้าที่สอนพลศึกษาเนื่องจากมีวุฒิต่างพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 78.60 รองลงมาคือ ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา แต่มีความสามารถทางด้านกีฬา คิดเป็นร้อยละ 16.40 ทำการสอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ร้อยละ 39.20 รองลงมาคือโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก ร้อยละ 34.30 และ 26.50 สำหรับระดับชั้นที่มีครูผู้สอนพลศึกษาทำการสอนสูงที่สุด ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รองลงมาคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยคิดเป็นร้อยละ 75.80 73.00 68.20 68.00 60.70 และ 60.70 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกข้อมูลตามตัวแปรขนาดของโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียน 3 ขนาด ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า โรงเรียนทั้ง 3 ขนาด มีข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน คือ ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 74.70 74.00 และ 75.20 ส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 60.00 67.50 และ 63.90 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 87.30 87.00 และ 76.60 มีวุฒิต่างพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 54.70 82.90 และ 90.10 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 21 ปีขึ้นไป ร้อยละ 35.80 38.90 และ 36.90 ครูส่วนใหญ่ต้องรับผิดชอบสอนทั้ง สุขศึกษาและพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 83.20 87.80 และ 75.90 ทำหน้าที่สอนพลศึกษาเนื่องจากมีวุฒิต่างพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 54.70 82.90 และ 90.80 ครูส่วนใหญ่รับผิดชอบสอนมากกว่า 15 ชั่วโมง / สัปดาห์ ร้อยละ 76.80 88.60 และ 89.40 และครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่จะสอนในทุกระดับชั้น สำหรับระดับชั้นที่ครูส่วนใหญ่ในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด รับผิดชอบสอนมากที่สุด คือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 92.60 81.30 และ 59.60 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการเพื่อใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมการเตรียมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ร้อยละ 95.80 โดยส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมจากวิทยากรระดับจังหวัด ร้อยละ 48.20 มีระยะเวลาในการอบรม 1 – 2 ครั้ง ร้อยละ 59.60 แต่ละคร้อมมีระยะเวลาประมาณ 1 – 2 วัน ร้อยละ 57.40

และแต่ละวันใช้เวลาในการอบรม 5 – 6 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 70.20 หลังการอบรมครูส่วนใหญ่มีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 79.40 และครูส่วนใหญ่มีความมั่นใจในการนำหลักสูตรไปใช้หลังจากอบรมอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 74.70 เมื่อประสบปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานครูส่วนใหญ่ได้ขอความช่วยเหลือหรือคำแนะนำจากฝ่ายวิชาการโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 65.20 และโรงเรียนส่วนใหญ่มีคณะกรรมการประเมินผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คิดเป็นร้อยละ 90.30

เมื่อจำแนกข้อมูลตามตัวแปรขนาดของโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียน 3 ขนาด ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า โรงเรียนทั้ง 3 ขนาด มีข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน คือ ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เคยได้รับการฝึกอบรมเตรียมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คิดเป็นร้อยละ 98.90 94.30 และ 95.00 โดยได้รับการฝึกอบรมจากวิทยากรระดับจังหวัด ร้อยละ 55.80 48.80 และ 46.80 มีระยะเวลาในการฝึกอบรมส่วนใหญ่ 1–2 ครั้ง ร้อยละ 63.20 56.90 และ 59.60 ครั้งละ 1–2 วัน ร้อยละ 66.30 57.70 และ 51.00 โดยในแต่ละวันส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอบรม 5 – 6 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 72.60 72.40 และ 66.70 หลังการอบรมครูส่วนใหญ่มีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 81.10 82.90 และ 75.20 ครูส่วนใหญ่มีความมั่นใจในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 74.70 81.30 และ 68.80 เมื่อประสบปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานครูส่วนใหญ่จะขอความช่วยเหลือหรือคำแนะนำจาก ฝ่ายวิชาการโรงเรียน ร้อยละ 56.80 69.90 และ 69.50 และโรงเรียนส่วนใหญ่มีคณะกรรมการประเมินผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 89.50 90.20 และ 90.80 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.19 เมื่อพิจารณาปัญหาในแต่ละด้าน พบว่าปัญหาทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.19 2.18 2.21 2.33 และ 2.02 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาปัญหาแต่ละข้อ พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน ปัญหาในข้อ 15

“ ภาระงานของครูผู้สอนพลศึกษา ” มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.74 และ ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ ปัญหาในข้อ 7 “การจัดซื้อ จัดจ้าง สื่อ อุปกรณ์การเรียน ” ข้อ 9 “งบประมาณเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกทาง พลศึกษา ” และข้อ 11 “ การดูแลรักษาและเบิกจ่ายอุปกรณ์พลศึกษาไม่อาจดำเนินการได้ โดยสะดวก โดยเฉพาะอุปกรณ์ทางพลศึกษามักชำรุดและสูญหายบ่อย ” มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.69 2.84 และ 2.65 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกข้อมูลตามตัวแปรขนาดของโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียน 3 ขนาด ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า โรงเรียนทั้ง 3 ขนาด มีปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา รวมทุกด้านมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาเท่ากับ 2.23 2.20 และ 2.13 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า โรงเรียนเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ มากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.33 2.41 และ 2.24 ส่วนด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ด้านการวัดและการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 1.99 และ 2.00 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า ปัญหาการใช้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ทั้งโดยรวมและรายด้านของโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่า ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร ปัญหาใน ข้อ 2 “มีปัญหากการเลือกกิจกรรมให้สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ” และข้อ 3 “ การ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ” แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการจัดการเรียนการสอน ปัญหาในข้อ 2 “สามารถจัดการ เรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน และชั้นเรียน ” ข้อ 14 “จำนวนนักเรียนในชั้นเรียน ต่อครู ” และข้อ 16 “ครูผู้สอนพลศึกษาต้องไปสอนวิชาอื่น ” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ ปัญหาในข้อ 3 “ การเลือกสื่อที่เหมาะสม กับวัย ระดับชั้นของผู้เรียน ” และข้อ 11 “ การดูแลรักษาและเบิกจ่ายอุปกรณ์พลศึกษาไม่อาจ ดำเนินการได้โดยสะดวก โดยเฉพาะอุปกรณ์ทางพลศึกษามักชำรุดและสูญหายบ่อย ” แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยอภิปรายผลปัญหาการใช้หลักสูตรโดยรวม ปัญหาการใช้หลักสูตรในแต่ละด้าน และประเด็นที่สำคัญ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวม ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้สาเหตุเนื่องมาจาก

ประการแรก หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรใหม่ซึ่งเป็นหลักสูตรที่กำหนดโครงสร้างที่เป็นสาระการเรียนรู้ จำนวนเวลาอย่างกว้างๆและมีความยืดหยุ่น(ศึกษาธิการ, 2544) ทำให้สถานศึกษาและครูผู้สอนสามารถนำโครงสร้างดังกล่าวไปจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาได้เหมาะสมกับสถานศึกษาของตนเพราะครูส่วนใหญ่ได้เข้ารับการอบรมการเตรียมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ถึงร้อยละ 95.80

ประการที่สอง หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรที่เริ่มใช้ในโรงเรียนทั่วประเทศที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2546 ซึ่งเริ่มใช้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และใช้จนครบทุกชั้นในปีการศึกษา 2548 (ศึกษาธิการ, 2544) ซึ่งจากระยะเวลาการใช้ดังกล่าวทำให้ครูผู้สอนพลศึกษาสามารถทำความเข้าใจกับหลักสูตรและสามารถวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดทำหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับอายุ ความสามารถ และความต้องการของผู้เรียน ตลอดจนสามารถปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องและบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 รวมไปถึงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพความพร้อมของสถานศึกษา สถานที่ สื่อและอุปกรณ์ ตลอดจนงบประมาณที่ได้รับ

ประการที่สาม จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า เมื่อประสบปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.20 ได้ขอความช่วยเหลือและคำแนะนำจากฝ่ายวิชาการของโรงเรียน ซึ่งอาจทำให้ได้รับข้อมูลที่ชัดเจนขึ้น

สามารถแก้ปัญหาของการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญภา ไพรบูรณ์ (2545) ที่พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ได้ขอความช่วยเหลือและคำแนะนำจากฝ่ายวิชาการของโรงเรียนเช่นกัน

2. ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ปัญหาด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์มีปัญหามากที่สุด แต่ก็เป็นปัญหาในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรที่กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้อย่างกว้างๆ โดยให้แต่ละสถานศึกษานำหลักสูตรไปวิเคราะห์และจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของตนเอง เพื่อกำหนดเป็นสาระการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้น อาจทำให้การผลิตและการเลือกใช้สื่ออุปกรณ์ไม่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้จากผลการวิจัยยังพบว่า โรงเรียนแต่ละแห่งได้รับสื่อและอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนจากส่วนกลางไม่ตรงกับความต้องการและสภาพความพร้อมของโรงเรียน จำนวนสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ การดูแลรักษาและเบิกจ่ายอุปกรณ์ทางพลศึกษาไม่อาจดำเนินการได้โดยสะดวกและอุปกรณ์มักชำรุดและสูญหายบ่อย ขาดงบประมาณในการจัดซื้อและผลิตสื่อ อุปกรณ์การเรียน ตลอดจนปัญหาเรื่องขนาดพื้นที่ของโรงเรียนที่มีจำกัดไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาที่ต้องใช้พื้นที่พอสมควรในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจากปัญหาที่พบมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญภา ไพรบูรณ์ (2545) ที่พบว่า ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนนาร่อง มีปัญหาด้านการใช้สื่อการเรียนรู้มากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของคอรี่ (Korri, 1979) ที่พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนพลศึกษา

3. ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

3.1 ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

3.1.1 “ครูผู้สอนมีปัญหามากในเรื่องงบประมาณเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา” อาจเนื่องจากงบประมาณที่ทางโรงเรียนได้รับจากส่วนกลางมีจำนวนน้อย เมื่อนำมาจัดสรรตามภาระงานหรือกิจกรรมต่างๆของทางโรงเรียน ทำให้ในส่วนของพลศึกษาอาจได้รับงบประมาณในจำนวนน้อย ซึ่งอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาที่ครูผู้สอนพลศึกษาต้องการบางชนิดมีราคาแพง ต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในการจัดซื้อ เมื่อครูผู้สอนทำเรื่องขอจัดซื้ออาจไม่ได้รับการอนุมัติงบประมาณในการจัดซื้อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกุลยา อนันตวงศ์ (2539) ที่พบว่า ปัญหาในการจัดโปรแกรมพลศึกษาส่วนใหญ่ คือ เรื่องงบประมาณ

3.1.2 “ครูผู้สอนมีปัญหาในการจัดซื้อ จัดจ้างอุปกรณ์การเรียน” ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนพลศึกษาไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดซื้อ จัดจ้างสื่อและอุปกรณ์การเรียน เพราะสื่อและอุปกรณ์ส่วนใหญ่ส่วนกลางจะเป็นผู้จัดซื้อและจัดส่งให้ในแต่ละโรงเรียน ซึ่งสื่อและอุปกรณ์บางชนิดที่ได้รับมาอาจไม่ตรงกับความต้องการของโรงเรียน ไม่สามารถนำมาใช้ได้เพราะไม่เหมาะสมกับสภาพความพร้อมของโรงเรียน ไม่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้

3.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

3.2.1 “ภาระงานของครูผู้สอนพลศึกษามีมากเกินไป” ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ จำนวนครูในโรงเรียนมีน้อยไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียนในโรงเรียน ครูผู้สอนพลศึกษาต้องไปสอนวิชาอื่นทำให้มีชั่วโมงสอนเพิ่มมากขึ้น โดยผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่มีจำนวนชั่วโมงสอนมากกว่า 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ถึงร้อยละ 85.80 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คอริ (Korri, 1979) ที่พบว่า ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน นอกจากนี้ยังมีสาเหตุที่ทำให้ภาระงานของครูผู้สอนพลศึกษามีมากเกินไป คือ ครูผู้สอนต้องปฏิบัติงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน ได้แก่ งานภายในโรงเรียน เช่น งานด้านบริหาร งานงบประมาณ งานธุรการ งานจัดกิจกรรมตามโอกาสต่างๆ งานภายนอกโรงเรียน เช่น ครูต้องไปเข้ารับการอบรมหรือไปเป็นวิทยากร เป็นตัวแทนโรงเรียนไปประชุม ไปเป็นกรรมการตัดสินกีฬา ซึ่งสาเหตุเหล่านี้ อาจเป็นการสร้างภาระงานของครูผู้สอนพลศึกษาเพิ่มมากขึ้น

3.3 ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

3.3.1 “ครูผู้สอนพลศึกษาประสบปัญหาในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีการบูรณาการกันระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษากับกลุ่มสาระการเรียนรู้” ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีความแตกต่างจากวิชาอื่นตรงที่วิธีการและสื่อที่นำมาใช้ คือ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ ทำให้เป็นเรื่องยากพอสมควรในการที่ครูผู้สอนพลศึกษาจะจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีการบูรณาการกับกลุ่มสาระอื่นๆ ที่มีกระบวนการเรียนรู้ที่ต่างกัน ประกอบกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีการบูรณาการกับกลุ่มสาระอื่นๆ ครูผู้สอนพลศึกษาต้องมีการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มสาระนั้นๆ พอสมควร แต่เนื่องจากภาระงานที่มีมากอยู่แล้วจึงทำให้ไม่มีเวลามากพอที่จะทำความเข้าใจในกลุ่มสาระนั้นๆ

3.4 ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

3.4.1 “ครูผู้สอนพลศึกษาประสบปัญหาในการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสุขภาพ” ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันข้อมูลข่าวสารต่างๆที่มีความใหม่และเป็นปัจจุบันส่วนใหญ่จะสามารถสืบค้นได้ทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งนักเรียนในระดับประถมศึกษาอาจจะยังไม่มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์หรือการสืบค้นข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ตเท่าที่ควร

3.5 ด้านการวัดและการประเมินผล

3.5.1 “ครูผู้สอนพลศึกษาประสบปัญหาในการสร้างแบบวัดเจตคติทางพลศึกษา คุณธรรม จริยธรรม” ทั้งนี้สาเหตุอาจเนื่องมาจากการวัดและการประเมินผลด้านเจตคติ คุณธรรม จริยธรรม เป็นการวัดและการประเมินผลในส่วนที่เป็นนามธรรม ซึ่งในการเรียนการสอนพลศึกษาจะใช้การสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งพฤติกรรมที่ผู้เรียนแต่ละคนแสดงออกในระหว่างร่วมกิจกรรมอาจแตกต่างกันและมีความหลากหลาย ทำให้เป็นเรื่องยากพอสมควรในการที่ครูผู้สอนพลศึกษาจะสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมหรือแบบวัดเจตคติ คุณธรรม และจริยธรรมให้ครอบคลุมและเหมาะสมในการวัดและการประเมินผล

4. การเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรขนาดโรงเรียน ผู้วิจัยขออภิปรายในประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

4.1 ปัญหาโดยรวมและปัญหารายด้าน

จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า โรงเรียนทั้ง 3 ขนาด มีปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ทั้งโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา ในโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ได้รับการอบรมการเตรียมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ถึงร้อยละ 95.80 ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในตัวหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มากยิ่งขึ้น สามารถที่จะวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดทำหน่วยการเรียนรู้และนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเมื่อประสบปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ได้รับคำแนะนำและการช่วยเหลือจากฝ่ายวิชาการของโรงเรียนซึ่งมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถที่จะให้คำแนะนำและช่วยเหลือได้ทันที โดยมีค่าเฉลี่ยถึงร้อยละ 65.20 และนอกจากนี้ผลการวิจัยในครั้งนี้ยังพบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 21 ปีขึ้นไป ถึงร้อยละ 37.60 ซึ่งทำให้สามารถนำประสบการณ์ในการสอนที่ผ่านมา นำมาเป็นส่วนช่วยในการแก้ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้เป็นอย่างดี

4.2 ปัญหารายข้อ

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรขนาดโรงเรียน เป็นรายข้อพบว่า

4.2.1 โรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา มากกว่าโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ ในปัญหาข้อ “ครูผู้สอนพลศึกษาต้องไปสอนวิชาอื่นๆ” ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจาก โรงเรียนเป็น

โรงเรียนขนาดเล็กอัตรากำลังครูมีน้อย ซึ่งมีอัตราส่วนไม่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียนและชั้นเรียน ทำให้ครูผู้สอนพลศึกษาไม่ได้สอนตรงตามวิชาเอกที่ตนเองจบมาอย่างเดียวโดยอาจจะต้องไปเป็นครูประจำชั้นซึ่งต้องรับผิดชอบสอนทุกวิชาในชั้นเรียนของตน หรืออาจจะต้องไปสอนในรายวิชาอื่นๆที่ไม่ได้จบมาโดยตรงทำให้ขาดความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอนซึ่งอาจส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีวรรณ พูนนาผล (2536) ที่ทำการศึกษเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตร พบว่า บุคลากรไม่เพียงพอ และงานวิจัยของ นพวรรณ สรรพสิน (2537) ก็ยังพบว่า ครูต้องไปสอนวิชาที่ตนเองไม่ถนัด

4.2.2 โรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา มากกว่าโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก ในปัญหาข้อ “จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนต่อครู” ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจาก โรงเรียนขนาดใหญ่ส่วนมากเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียง และมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน ในด้านต่างๆ เช่น สถานที่ งบประมาณ สื่อและอุปกรณ์ต่างๆ มากกว่าโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก ทำให้มีนักเรียนสนใจมาสมัครเข้าเรียนเป็นจำนวนมากทำให้การจัดชั้นเรียนอาจจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนนักเรียนต่อชั้นเรียนให้มากขึ้นจากที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1.1 สำนักการศึกษากรุงเทพมหานครควรจัดให้มีการอบรม “การใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544” ให้ครูผู้สอนทุกคน เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร

2.1 โรงเรียนควรจัดให้มีการประชุมวางแผนการกำหนดเนื้อหาสาระในหลักสูตรของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้เนื้อหาสาระในหลักสูตรของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และท้องถิ่น

- 2.2 โรงเรียนควรจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อให้ครูสามารถจัดทำแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการได้ถูกต้องและดียิ่งขึ้น
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน
  - 3.1 ควรจัดให้มีการอบรมสัมมนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะ วิธีการจัดการเรียนการสอนใหม่ๆ ที่จะนำไปปรับใช้กับการเรียนการสอนของโรงเรียนแต่ละโรงเรียน
  - 3.2 ควรมีการจัดสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ของครูผู้สอนในเรื่องการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ครูผู้สอนมีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย สามารถเลือกที่จะนำมาใช้ได้เหมาะสม
4. ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์
  - 4.1 สำนักการศึกษากรุงเทพมหานครควรมีการจัดอบรมเรื่อง การจัดทำสื่อการเรียนรู้จากวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่น ให้กับครูผู้สอน เพื่อให้ครูสามารถจัดทำสื่อได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องรบกวนงบประมาณในการจัดซื้อ
  - 4.2 หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ให้เพียงพอและตรงกับความต้องการของโรงเรียน
5. ด้านการวัดและการประเมินผล
  - 5.1 ควรจัดให้มีการอบรมเรื่องการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง การสร้างข้อสอบและการวิเคราะห์ข้อสอบให้แก่ครูผู้สอน เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ และสามารถนำไปใช้วัดและประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
  - 5.2 สำนักการศึกษากรุงเทพมหานครและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีการอบรมสัมมนาเรื่องการทดสอบสมรรถภาพทางกาย การสร้างเกณฑ์การทดสอบสมรรถภาพทางกายด้านต่างๆ และสนับสนุนอุปกรณ์ในการทดสอบสมรรถภาพทางกายให้แก่โรงเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนทั่วประเทศ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ทั้งในโรงเรียนระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในโรงเรียนทั่วประเทศ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กุลยา อนันตวงศ์. **สภาพและปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปีการศึกษา 2539.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. **การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อัสสัมชัญ, 2539.
- ฉวีวรรณ พูลนาผล. **สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม.** วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปีการศึกษา 2536.
- ชูศรี สุวรรณชาติ. **หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร.** กรุงเทพมหานคร: พิษขิงเอ็ด, 2544.
- ฉมนวรรณ ศักดิ์วังปลา. **การศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนโสตศึกษา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปีการศึกษา 2546.
- อึ้ง บัวศรี. **ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและพัฒนา.** กรุงเทพมหานคร: ธนัชการพิมพ์, 2542.
- นพวรรณ สรรพสิน. **สภาพปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปีการศึกษา 2537.
- ประคอง กรวรรณสุด. **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์.** กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- พนมพร สิริวัฒนวรรณวงศ์. **สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จังหวัดหนองบัวลำภู.** วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ปีการศึกษา 2546.
- เพ็ญญา ไพโรจน์. **ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนนาร่อง.** วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปีการศึกษา 2545.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. **ประมวลสาระชุด**

วิชาการประเมินหลักสูตรและการเรียนการสอน หน่วยที่1-5. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2545.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. **หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. **หลักสูตรพลศึกษา.** (อัดสำเนา). เอกสารประกอบการสอน, 2547.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. **หลักและวิธีการสอนพลศึกษา.** (อัดสำเนา). เอกสารประกอบการสอน,
2547.

วิชาการ, กรม. **เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544: คู่มือ**

การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2545.

วิชัย วงศ์ใหญ่. **การพัฒนาหลักสูตรและการสอน: มิติใหม่.** กรุงเทพมหานคร:

ไทยวัฒนาพานิช, 2525.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. **สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้**

สุขศึกษาและพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์

(ร.ส.พ.), 2544.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. **สื่อการเรียนรู้ ตามสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว, 2545.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.**

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2544.

สงัด อุทรานันท์. **พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มิตรสยาม,

2528.

สันต์ ธรรมบำรุง. **หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นรสิงห์,

2525.

สุมิตร คุณานุกร. **หลักสูตรและการสอน.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2523.

สิริวรรณ ฉายวิมล. **ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา**

พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอน

วิชาพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปีการศึกษา 2537.

ลำลี รักสุทธิ. **เทคนิควิธีการเขียนหลักสูตร.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา,

2544.

อััจฉรา เสงวีเฉลิม. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2546.

ภาษาต่างประเทศ

Good, Carter V. Dictionary of Education. New York: Mc Graw – Hill Book Company,
1959.

Korri, L.J. Instruction problems encountered by women physical education teachers
and Their relation to teaching competency as expressed by physical education
majors In Minnesota. **Dissertation Abstracts International**. 33(April,1971): 5181- A.

Nokken, O.P. Elementary Classroom Teacher Attitude and Practices Relationing to
Physical Education. **Dissertation Abstract International**. (January, 1972).

Silvester, P.J. Attitude to Physical Education in the Primary School. Physical Education.
Dissertation Abstract International. 61(July, 1969).

Taba, Hillda. Curriculum Development: Theory and Practice. New York: Harcourt,
Brance and World, 1962.

Willard, H.R. An assessment of physical education in selected elementary schools.
Dissertation Abstracts International. 18(May, 1974): 6504 A.

William, C.S. The Status of the Elementary Physical Education Programs in the State of
Alabama. **Dissertation Abstract International**, 1977.

Wolf, D.W. Elementary Physical Education Program: Impact of Student (Curriculum
Assessment). **Dissertation Abstract International**, 1991.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

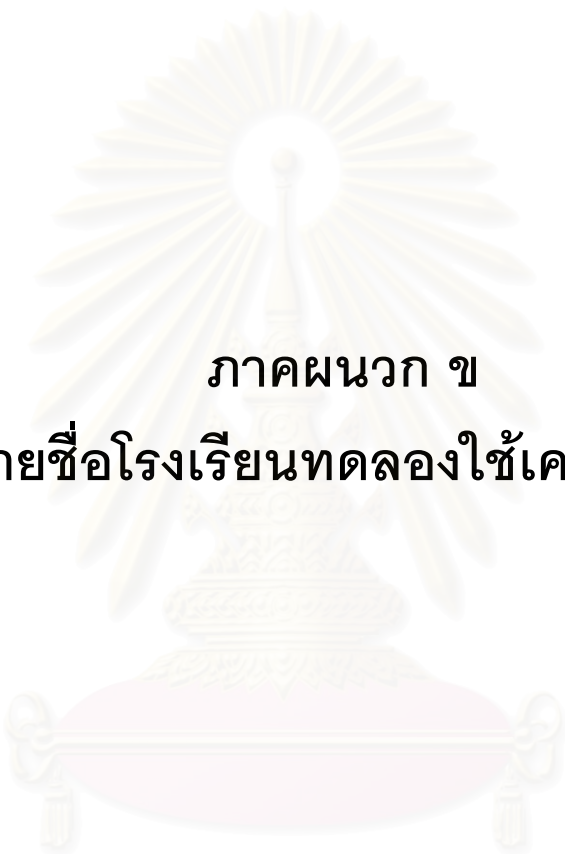
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ อินทร์ธมยา อาจารย์ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์มานิต โกศลอินทรีย์ อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
3. อาจารย์ประภาพรพรณ เสงี่ยมวงศ์ หัวหน้ากลุ่มนิเทศติดตามและ ประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรปราการ เขต 1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

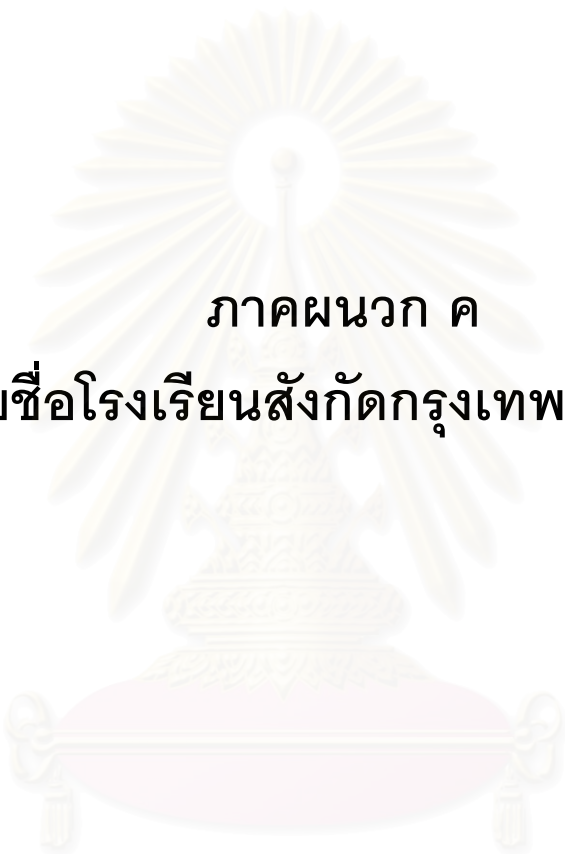

ภาคผนวก ข
รายชื่อโรงเรียนทดลองใช้เครื่องมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อโรงเรียนทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

1. โรงเรียนพร้าวนีลวัชระ	อ.เมือง	จ.สมุทรปราการ
2. โรงเรียนวัดบางโปรง	อ.เมือง	จ.สมุทรปราการ
3. โรงเรียนนิลรัตน์อนุสรณ์	อ.เมือง	จ.สมุทรปราการ
4. โรงเรียนคลองกระทุ่มราษฎร์อุทิศ	อ.เมือง	จ.สมุทรปราการ
5. โรงเรียนมหาภาพระจาดทอง	อ.เมือง	จ.สมุทรปราการ
6. โรงเรียนวัดด่านสำโรง	อ.เมือง	จ.สมุทรปราการ
7. โรงเรียนดรุณรัตน์	อ.เมือง	จ.สมุทรปราการ
8. โรงเรียนทรงวิทยา	อ.เมือง	จ.สมุทรปราการ
9. โรงเรียนมนตเสรี	อ.เมือง	จ.สมุทรปราการ
10. โรงเรียนสิริวุฒิวินยา	อ.เมือง	จ.สมุทรปราการ
11. โรงเรียนสุขเจริญผล	อ.เมือง	จ.สมุทรปราการ
12. โรงเรียนจตุพรวิทยา	อ.เมือง	จ.สมุทรปราการ
13. โรงเรียนคลองบางปู	อ.เมือง	จ.สมุทรปราการ
14. โรงเรียนคลองเสาธง	อ.เมือง	จ.สมุทรปราการ
15. โรงเรียนคลองใหม่	อ.เมือง	จ.สมุทรปราการ
16. โรงเรียนวัดคลองแก้ว	อ.เมือง	จ.สมุทรปราการ
17. โรงเรียนคลองสำโรง	อ.เมือง	จ.สมุทรปราการ
18. โรงเรียนวัดสุขกร	อ.เมือง	จ.สมุทรปราการ
19. โรงเรียนปัญจนะวิทย์	อ.พระประแดง	จ.สมุทรปราการ
20. โรงเรียนวัดมawangษ์	อ.พระประแดง	จ.สมุทรปราการ
21. โรงเรียนวัดสวนส้ม	อ.พระประแดง	จ.สมุทรปราการ
22. โรงเรียนวัดบางหัวเสือ	อ.พระประแดง	จ.สมุทรปราการ
23. โรงเรียนวัดปทุมหังสนาวาส	อ.พระประแดง	จ.สมุทรปราการ
24. โรงเรียนวัดสำโรงเหนือ	อ.พระประแดง	จ.สมุทรปราการ
25. โรงเรียนวัดโยธินประดิษฐ์	อ.พระประแดง	จ.สมุทรปราการ
26. โรงเรียนถ้ำสุวรรณคูหา	อ.พระประแดง	จ.สมุทรปราการ
27. โรงเรียนวัดบางหญ้าแพรก	อ.พระประแดง	จ.สมุทรปราการ
28. โรงเรียนฉัตรทิพย์เทพวิทยา	อ.พระประแดง	จ.สมุทรปราการ
29. โรงเรียนวัดทองคั้ง	อ.พระประแดง	จ.สมุทรปราการ
30. โรงเรียนวัดแหลม	อ.พระประแดง	จ.สมุทรปราการ

ภาคผนวก ค
รายชื่อโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

1. โรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา เขตคลองเตย
2. โรงเรียนวัดคลองเตย เขตคลองเตย
3. โรงเรียนวัดสะพาน เขตคลองเตย
4. โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ เขตคลองเตย
5. โรงเรียนวัดเศวตฉัตร เขตคลองสาน
6. โรงเรียนวัดทองเพลิง เขตคลองสาน
7. โรงเรียนวัดทองธรรมชาติ เขตคลองสาน
8. โรงเรียนวัดทองนพคุณ เขตคลองสาน
9. โรงเรียนวัดพิชัยญาติ เขตคลองสาน
10. โรงเรียนวัดสุทธาวาม เขตคลองสาน
11. โรงเรียนวัดสุวรรณ เขตคลองสาน
12. โรงเรียนกลางคลองสอง เขตคลองสามวา
13. โรงเรียนบางชัน (ปรีดีวิทยานุสรณ์) เขตคลองสามวา
14. โรงเรียนบ้านแบนชะโด เขตคลองสามวา
15. โรงเรียนบ้านหนองระแหง(ชมแสงประชานุกุล) เขตคลองสามวา
16. โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์วิทยา เขตคลองสามวา
17. โรงเรียนวัดบ้านทอง เขตคลองสามวา
18. โรงเรียนวัดคูบัวน เขตคลองสามวา
19. โรงเรียนวัดบัวแก้ว เขตคลองสามวา
20. โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ เขตคลองสามวา
21. โรงเรียนวัดลำกระดาน เขตคลองสามวา
22. โรงเรียนวัดศรีสุก เขตคลองสามวา
23. โรงเรียนวัดสุขใจ เขตคลองสามวา
24. โรงเรียนวัดสุทธิสะอาด เขตคลองสามวา
25. โรงเรียนสุเหร่าเกาะขุนเณร เขตคลองสามวา
26. โรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ เขตคลองสามวา
27. โรงเรียนสุเหร่าคลองสี เขตคลองสามวา
28. โรงเรียนสุเหร่าคลองหนึ่ง เขตคลองสามวา
29. โรงเรียนสุเหร่าสามวา เขตคลองสามวา
30. โรงเรียนคันทายาว เขตคันทายาว
31. โรงเรียนจินดาบำรุง เขตคันทายาว
32. โรงเรียนเสนานิคม เขตจตุจักร

รายชื่อโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

33. โรงเรียนบ้านลาดพร้าว	เขตจตุจักร
34. โรงเรียนประชานิเวศน์	เขตจตุจักร
35. โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์	เขตจตุจักร
36. โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช	เขตจตุจักร
37. โรงเรียนวัดเทวสุนทร	เขตจตุจักร
38. โรงเรียนวัดเสมียนนารี	เขตจตุจักร
39. โรงเรียนวัดโพธิ์แก้ว	เขตจอมทอง
40. โรงเรียนวัดโพธิ์ทอง	เขตจอมทอง
41. โรงเรียนวัดไทร (ถาวรพรหมานุกูล)	เขตจอมทอง
42. โรงเรียนวัดนาคินมิตร	เขตจอมทอง
43. โรงเรียนวัดนางนอง	เขตจอมทอง
44. โรงเรียนวัดบางขุนเทียนนอก	เขตจอมทอง
45. โรงเรียนวัดบางประทุนนอก	เขตจอมทอง
46. โรงเรียนวัดมงคลวราราม	เขตจอมทอง
47. โรงเรียนวัดยายร่ม	เขตจอมทอง
48. โรงเรียนวัดศาลาครี้น	เขตจอมทอง
49. โรงเรียนวัดสี่สุก	เขตจอมทอง
50. โรงเรียนเปรมประชา	เขตดินแดง
51. โรงเรียนบำรุงวิวรรณ์วิทยา(ทุ่งสีกันฯ)	เขตดินแดง
52. โรงเรียนประชาอุทิศ	เขตดินแดง
53. โรงเรียนพหลโยธิน	เขตดินแดง
54. โรงเรียนวัดเวฬุวนาราม	เขตดินแดง
55. โรงเรียนวัดดอนเมือง	เขตดินแดง
56. โรงเรียนวิชาการ	เขตดินแดง
57. โรงเรียนวิสุทธิ	เขตดินแดง
58. โรงเรียนสามเสนนอก	เขตดินแดง
59. โรงเรียนเบญจมปิตตร	เขตดุสิต
60. โรงเรียนวัดเทวราชกุญชร	เขตดุสิต
61. โรงเรียนวัดจันทรสโมสร	เขตดุสิต
62. โรงเรียนวัดธรรมมาภิรัตาราม	เขตดุสิต
63. โรงเรียนวัดประหาระปิอธรรม	เขตดุสิต
64. โรงเรียนวัดราชผาติการาม	เขตดุสิต

รายชื่อโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

65. โรงเรียนวัดสมณานัมบริหาร	เขตดุสิต
66. โรงเรียนวัดสวัสดิวารีสีมาราม	เขตดุสิต
67. โรงเรียนสุโขทัย	เขตดุสิต
68. โรงเรียนฉิมพลี	เขตตลิ่งชัน
69. โรงเรียนชุมทางตลิ่งชัน	เขตตลิ่งชัน
70. โรงเรียนวัดเกาะ	เขตตลิ่งชัน
71. โรงเรียนวัดโพธิ์ (ราษฎร์ผดุงผล)	เขตตลิ่งชัน
72. โรงเรียนวัดไก่อติ๊ย(สวัสดิ์ประชานุกูล)	เขตตลิ่งชัน
73. โรงเรียนวัดกระโสมทอง	เขตตลิ่งชัน
74. โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา	เขตตลิ่งชัน
75. โรงเรียนวัดช่างเหล็ก	เขตตลิ่งชัน
76. โรงเรียนวัดตลิ่งชัน	เขตตลิ่งชัน
77. โรงเรียนวัดทอง (อุดมศิลป์วิทยาถาวร)	เขตตลิ่งชัน
78. โรงเรียนวัดประสาธ	เขตตลิ่งชัน
79. โรงเรียนวัดปากน้ำฝั่งเหนือ	เขตตลิ่งชัน
80. โรงเรียนวัดพิบูล	เขตตลิ่งชัน
81. โรงเรียนวัดมะกอก	เขตตลิ่งชัน
82. โรงเรียนวัดรัษฎาภิฐาน	เขตตลิ่งชัน
83. โรงเรียนวัดอินทราวาส	เขตตลิ่งชัน
84. โรงเรียนคลองตันไทร(สุขล้อมอุทิศ)	เขตทวีวัฒนา
85. โรงเรียนคลองทวีวัฒนา	เขตทวีวัฒนา
86. โรงเรียนคลองบางพรหม	เขตทวีวัฒนา
87. โรงเรียนคลองมหาสวัสดิ์	เขตทวีวัฒนา
88. โรงเรียนตั้งพิรุฬธรรม	เขตทวีวัฒนา
89. โรงเรียนวัดปุณณาวาส	เขตทวีวัฒนา
90. โรงเรียนคลองรางจก	เขตทุ่งครุ
91. โรงเรียนชูนหินทองประดิษฐ์อนุสรณ์	เขตทุ่งครุ
92. โรงเรียนนาหลวง	เขตทุ่งครุ
93. โรงเรียนบางมด	เขตทุ่งครุ
94. โรงเรียนรางราชพฤกษ์นุชมีอุทิศ	เขตทุ่งครุ
95. โรงเรียนราษฎร์บูรณะ (มุขำหมัดอุทิศ)	เขตทุ่งครุ
96. โรงเรียนวัดทุ่งครุ	เขตทุ่งครุ

รายชื่อโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

97.	โรงเรียนสามัคคีบำรุง	เขตทุ่งครุ
98.	โรงเรียนก้นตฬาราราม	เขตธนบุรี
99.	โรงเรียนวัดเวฬุราชิม	เขตธนบุรี
100.	โรงเรียนวัดโพธิ์นิมิต	เขตธนบุรี
101.	โรงเรียนวัดใหญ่ศรีสุพรรณ	เขตธนบุรี
102.	โรงเรียนวัดใหม่ยายน้อย	เขตธนบุรี
103.	โรงเรียนวัดกระจัดปนิจ	เขตธนบุรี
104.	โรงเรียนวัดกัลยาณมิตร	เขตธนบุรี
105.	โรงเรียนวัดขุนจันทร์	เขตธนบุรี
106.	โรงเรียนวัดดาวคะนอง	เขตธนบุรี
107.	โรงเรียนวัดบางน้ำชัน	เขตธนบุรี
108.	โรงเรียนวัดบางสะแกใน	เขตธนบุรี
109.	โรงเรียนวัดบางสะแกนอก	เขตธนบุรี
110.	โรงเรียนวัดบุคคโล	เขตธนบุรี
111.	โรงเรียนวัดประดิษฐาราม	เขตธนบุรี
112.	โรงเรียนวัดประยูรวงศ์	เขตธนบุรี
113.	โรงเรียนวัดราชคฤห์	เขตธนบุรี
114.	โรงเรียนวัดราชวรินทร์	เขตธนบุรี
115.	โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์	เขตบางเขน
116.	โรงเรียนบ้านคลองบัว	เขตบางเขน
117.	โรงเรียนบ้านบัวมล (เจริญราษฎร์อุทิศ)	เขตบางเขน
118.	โรงเรียนประชาภิบาล	เขตบางเขน
119.	โรงเรียนวัดไตรรัตนาราม	เขตบางเขน
120.	โรงเรียนเพชรเกษม(จตุรงค์สงครามอนุสรณ์)	เขตบางแค
121.	โรงเรียนคลองหนองใหญ่	เขตบางแค
122.	โรงเรียนบางเชือกหนัง	เขตบางแค
123.	โรงเรียนบางแค (เนื่องสังวาลย์อนุสรณ์)	เขตบางแค
124.	โรงเรียนบางแคเหนือ	เขตบางแค
125.	โรงเรียนบางไผ่(บ้านนายพันแก้วขาว)	เขตบางแค
126.	โรงเรียนวัดบุญประดิษฐ์	เขตบางแค
127.	โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคี	เขตบางแค
128.	โรงเรียนวัดม่วง	เขตบางแค

รายชื่อโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

129.	โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง	เขตบางแค
130.	โรงเรียนวัดศาลาแดง	เขตบางแค
131.	โรงเรียนหมู่บ้านเศรษฐิกิจ	เขตบางแค
132.	โรงเรียนวัดใหม่พิเรนทร์	เขตบางกอกใหญ่
133.	โรงเรียนวัดตีตวัด	เขตบางกอกใหญ่
134.	โรงเรียนวัดท่าพระ	เขตบางกอกใหญ่
135.	โรงเรียนวัดนาคกลาง	เขตบางกอกใหญ่
136.	โรงเรียนวัดประดู่ฉิมพลี	เขตบางกอกใหญ่
137.	โรงเรียนวัดราชสิทธิธาราม	เขตบางกอกใหญ่
138.	โรงเรียนวัดเจ้าอาาม	เขตบางกอกน้อย
139.	โรงเรียนวัดโพธิ์เรียง	เขตบางกอกน้อย
140.	โรงเรียนวัดดงมูลเหล็ก	เขตบางกอกน้อย
141.	โรงเรียนวัดดุสิตาราม	เขตบางกอกน้อย
142.	โรงเรียนวัดบางเสาธง	เขตบางกอกน้อย
143.	โรงเรียนวัดบางขุนนนท์	เขตบางกอกน้อย
144.	โรงเรียนวัดปฐมบุตริศราราม	เขตบางกอกน้อย
145.	โรงเรียนวัดพระยาทำ	เขตบางกอกน้อย
146.	โรงเรียนวัดมะลิ	เขตบางกอกน้อย
147.	โรงเรียนวัดยางสุทธาราม	เขตบางกอกน้อย
148.	โรงเรียนวัดวิเศษการ	เขตบางกอกน้อย
149.	โรงเรียนวัดศรีสุทธาราม	เขตบางกอกน้อย
150.	โรงเรียนวัดสุวรรณคีรี	เขตบางกอกน้อย
151.	โรงเรียนวัดสุวรรณาราม	เขตบางกอกน้อย
152.	โรงเรียนวัดอัมพวา	เขตบางกอกน้อย
153.	โรงเรียนไขศรีปราโมชนุสรณ์	เขตบางกะปิ
154.	โรงเรียนคลองกะจะ	เขตบางกะปิ
155.	โรงเรียนบ้านบางกะปิ	เขตบางกะปิ
156.	โรงเรียนมัธยมบ้านบางกะปิ	เขตบางกะปิ
157.	โรงเรียนลำสาลี(ราษฎร์บำรุง)	เขตบางกะปิ
158.	โรงเรียนวัดเทพลีลา	เขตบางกะปิ
159.	โรงเรียนวัดบึงทองหลาง	เขตบางกะปิ
160.	โรงเรียนวัดศรีบุญเรือง	เขตบางกะปิ

รายชื่อโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

161.	โรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น	เขตบางกะปิ
162.	โรงเรียนสุเหร่าวังใหญ่	เขตบางกะปิ
163.	โรงเรียนสุเหร่าหัวหมากน้อย	เขตบางกะปิ
164.	โรงเรียนแก้วห้าทัพอุบลรัตน์	เขตบางขุนเทียน
165.	โรงเรียนคลองพิทยาลงกรณ์	เขตบางขุนเทียน
166.	โรงเรียนคลองห้วยทราย	เขตบางขุนเทียน
167.	โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา	เขตบางขุนเทียน
168.	โรงเรียนวัดเลา	เขตบางขุนเทียน
169.	โรงเรียนวัดแสมดำ	เขตบางขุนเทียน
170.	โรงเรียนวัดกก	เขตบางขุนเทียน
171.	โรงเรียนวัดกำแพง	เขตบางขุนเทียน
172.	โรงเรียนวัดท่าข้าม	เขตบางขุนเทียน
173.	โรงเรียนวัดบัวผัน	เขตบางขุนเทียน
174.	โรงเรียนวัดบางกระดี	เขตบางขุนเทียน
175.	โรงเรียนวัดประชาบำรุง	เขตบางขุนเทียน
176.	โรงเรียนวัดสะแกงาม	เขตบางขุนเทียน
177.	โรงเรียนวัดหัวกระบือ	เขตบางขุนเทียน
178.	โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนนุญลวิทยา)	เขตบางขุนเทียน
179.	โรงเรียนหมู่บ้านเกาะโพธิ์	เขตบางขุนเทียน
180.	โรงเรียนวัดไทร	เขตบางคอแหลม
181.	โรงเรียนวัดไผ่เงินโชตนาราม	เขตบางคอแหลม
182.	โรงเรียนวัดจันทรีใน	เขตบางคอแหลม
183.	โรงเรียนวัดจันทรีนอก	เขตบางคอแหลม
184.	โรงเรียนวัดบางโคล่นอก	เขตบางคอแหลม
185.	โรงเรียนวัดราชสิงขร	เขตบางคอแหลม
186.	โรงเรียนวัดลาดบัวขาว	เขตบางคอแหลม
187.	โรงเรียนวัดเลียบราษฎร์บำรุง	เขตบางซื่อ
188.	โรงเรียนวัดทองสุทธาราม	เขตบางซื่อ
189.	โรงเรียนวัดบางโพโสมาวาส	เขตบางซื่อ
190.	โรงเรียนวัดประชาศรัทธาธรรม	เขตบางซื่อ
191.	โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาภิปัตย์	เขตบางซื่อ
192.	โรงเรียนวัดมัสฌันติการาม	เขตบางซื่อ

รายชื่อโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

193.	โรงเรียนวัดสร้อยทอง	เขตบางซื่อ
194.	โรงเรียนเพ็ญพินอนุสรณ์	เขตบางนา
195.	โรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์	เขตบางนา
196.	โรงเรียนรุ่งเรืองอุบลัมภ์	เขตบางนา
197.	โรงเรียนวัดบางนาใน	เขตบางนา
198.	โรงเรียนวัดบางนานอก	เขตบางนา
199.	โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์	เขตบางนา
200.	โรงเรียนอำนวยการกศิรอนุสรณ์	เขตบางนา
201.	โรงเรียนบ้านนายเหรียญ	เขตบางบอน
202.	โรงเรียนบ้านนายผล	เขตบางบอน
203.	โรงเรียนบ้านนายสี	เขตบางบอน
204.	โรงเรียนพรหมราชกุฎรังสรรค์	เขตบางบอน
205.	โรงเรียนพระยามนธาดุราชศรีพิจิตร	เขตบางบอน
206.	โรงเรียนวัดนินสุขาราม	เขตบางบอน
207.	โรงเรียนวัดบางบอน	เขตบางบอน
208.	โรงเรียนสถานีพรหมแดน	เขตบางบอน
209.	โรงเรียนบางยี่ขันวิทยาคม	เขตบางพลัด
210.	โรงเรียนวัดเทพากร	เขตบางพลัด
211.	โรงเรียนวัดเปาโรหิตย์	เขตบางพลัด
212.	โรงเรียนวัดคฤหบดี	เขตบางพลัด
213.	โรงเรียนวัดฉัตรแก้วจงกลนี	เขตบางพลัด
214.	โรงเรียนวัดบางพลัด (ป.สุวรรณโณ)	เขตบางพลัด
215.	โรงเรียนวัดรวก	เขตบางพลัด
216.	โรงเรียนวัดวิมุตยาราม	เขตบางพลัด
217.	โรงเรียนวัดศิริไอยสวรรณค์	เขตบางพลัด
218.	โรงเรียนวัดสามัคคีสุทธาวาส	เขตบางพลัด
219.	โรงเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม	เขตบางพลัด
220.	โรงเรียนวัดแก้วแจ่มฟ้า	เขตบางรัก
221.	โรงเรียนวัดม่วงแค	เขตบางรัก
222.	โรงเรียนวัดมหาพฤฒาราม	เขตบางรัก
223.	โรงเรียนวัดสวนพลู	เขตบางรัก
224.	โรงเรียนวัดหัวลำโพง	เขตบางรัก

รายชื่อโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

225.	โรงเรียนแย้มจาดวิชชานุสรณ์	เขตบึงกุ่ม
226.	โรงเรียนคลองกุ่ม	เขตบึงกุ่ม
227.	โรงเรียนคลองลำเจียก	เขตบึงกุ่ม
228.	โรงเรียนประชาศึกษา	เขตบึงกุ่ม
229.	โรงเรียนพิชัยพัฒนา	เขตบึงกุ่ม
230.	โรงเรียนวัดนวลจันทร์	เขตบึงกุ่ม
231.	โรงเรียนวัดบางเตย	เขตบึงกุ่ม
232.	โรงเรียนวัดพิชัย	เขตบึงกุ่ม
233.	โรงเรียนปทุมวัน	เขตปทุมวัน
234.	โรงเรียนปลูกจิต	เขตปทุมวัน
235.	โรงเรียนวัดชัยมงคล	เขตปทุมวัน
236.	โรงเรียนวัดดวงแข	เขตปทุมวัน
237.	โรงเรียนวัดบรมนิวาส	เขตปทุมวัน
238.	โรงเรียนวัดปทุมวนาราม	เขตปทุมวัน
239.	โรงเรียนวัดสระบัว	เขตปทุมวัน
240.	โรงเรียนสวนลุมพินี	เขตปทุมวัน
241.	โรงเรียนสวนหลวง	เขตปทุมวัน
242.	โรงเรียนแก่นทองอุปถัมภ์	เขตประเวศ
243.	โรงเรียนคชเผือกอนุสรณ์	เขตประเวศ
244.	โรงเรียนคลองปากหลัก	เขตประเวศ
245.	โรงเรียนคลองมะขามเทศ	เขตประเวศ
246.	โรงเรียนงามมานะ	เขตประเวศ
247.	โรงเรียนวัดกระทุ่มเสือปลา	เขตประเวศ
248.	โรงเรียนวัดตะกล้า	เขตประเวศ
249.	โรงเรียนสุเหร่าจระเข้ขบ	เขตประเวศ
250.	โรงเรียนสุเหร่าทับช้าง	เขตประเวศ
251.	โรงเรียนสุเหร่าทางควาย	เขตประเวศ
252.	โรงเรียนสุเหร่าบ้านม้า	เขตประเวศ
253.	โรงเรียนสุเหร่าบึงหนองบอน	เขตประเวศ
254.	โรงเรียนสุเหร่าศาลาลอย	เขตประเวศ
255.	โรงเรียนสุวิทย์เสรีอนุสรณ์	เขตประเวศ
256.	โรงเรียนอยู่เป็นสุขอนุสรณ์	เขตประเวศ

รายชื่อโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

257.	โรงเรียนวัดคณิกาผล	เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย
258.	โรงเรียนวัดศิลาทุกราาม	เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย
259.	โรงเรียนวัดพระพิเรนทร์	เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย
260.	โรงเรียนวัดสิตาราม	เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย
261.	โรงเรียนวัดไผ่ตัน	เขตพญาไท
262.	โรงเรียนบางจาก (นาคเผื่อนอุปลัมภ์)	เขตพระโขนง
263.	โรงเรียนพูนสิน	เขตพระโขนง
264.	โรงเรียนวัดธรรมมงคล	เขตพระโขนง
265.	โรงเรียนวัดราษฎร์ศรัทธาธรรม	เขตพระโขนง
266.	โรงเรียนราชบพิศ	เขตพระนคร
267.	โรงเรียนวัดใหม่อมตรส	เขตพระนคร
268.	โรงเรียนวัดตรีทศเทพ	เขตพระนคร
269.	โรงเรียนวัดพระเชตุพน	เขตพระนคร
270.	โรงเรียนวัดมกุฏกษัตริยาราม	เขตพระนคร
271.	โรงเรียนวัดมหรณพ์	เขตพระนคร
272.	โรงเรียนวัดมหาธาตุ	เขตพระนคร
273.	โรงเรียนวัดราชนัคดา	เขตพระนคร
274.	โรงเรียนวัดราชบูรณะ	เขตพระนคร
275.	โรงเรียนวัดสุทัศน์	เขตพระนคร
276.	โรงเรียนวัดอินทรวีหาร	เขตพระนคร
277.	โรงเรียนบางจาก	เขตภาษีเจริญ
278.	โรงเรียนวัดโคกอน	เขตภาษีเจริญ
279.	โรงเรียนวัดโตนด	เขตภาษีเจริญ
280.	โรงเรียนวัดกำแพง	เขตภาษีเจริญ
281.	โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม	เขตภาษีเจริญ
282.	โรงเรียนวัดชัยฉิมพลี	เขตภาษีเจริญ
283.	โรงเรียนวัดตะล่อม	เขตภาษีเจริญ
284.	โรงเรียนวัดทองศาลางาม	เขตภาษีเจริญ
285.	โรงเรียนวัดนิมมานรดี	เขตภาษีเจริญ
286.	โรงเรียนวัดประดู่	เขตภาษีเจริญ
287.	โรงเรียนวัดมะพร้าวเตี้ย	เขตภาษีเจริญ
288.	โรงเรียนวัดวิจิตรการนิมิต	เขตภาษีเจริญ

รายชื่อโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

289.	โรงเรียนวัดอ่างแก้ว	เขตภาษีเจริญ
290.	โรงเรียนคลองสองต้นนุ่น	เขตมีนบุรี
291.	โรงเรียนคลองสาม	เขตมีนบุรี
292.	โรงเรียนบ้านเกาะ	เขตมีนบุรี
293.	โรงเรียนบึงขวาง	เขตมีนบุรี
294.	โรงเรียนมีนบุรี	เขตมีนบุรี
295.	โรงเรียนวังเล็กวิทยานุสรณ์ (คลองสี่)	เขตมีนบุรี
296.	โรงเรียนวัดแสนสุข	เขตมีนบุรี
297.	โรงเรียนวัดใหม่ลำนากแขวก	เขตมีนบุรี
298.	โรงเรียนวัดทองสัมฤทธิ์	เขตมีนบุรี
299.	โรงเรียนวัดบำเพ็ญเหนือ	เขตมีนบุรี
300.	โรงเรียนศาลาคู้	เขตมีนบุรี
301.	โรงเรียนสุเหร่าทรายกองดิน	เขตมีนบุรี
302.	โรงเรียนสุเหร่าบางชัน	เขตมีนบุรี
303.	โรงเรียนวัดคลองใหม่	เขตยานนาวา
304.	โรงเรียนวัดคลองภูมิ	เขตยานนาวา
305.	โรงเรียนวัดช่องนนทรี	เขตยานนาวา
306.	โรงเรียนวัดช่องลม	เขตยานนาวา
307.	โรงเรียนวัดดอกไม้	เขตยานนาวา
308.	โรงเรียนวัดปริวาส	เขตยานนาวา
309.	โรงเรียนกิ่งเพชร	เขตราชเทวี
310.	โรงเรียนวัดดิศหงสาราม	เขตราชเทวี
311.	โรงเรียนวัดทัศนารุณสุนทรिकาราม	เขตราชเทวี
312.	โรงเรียนวัดพระยาอัง	เขตราชเทวี
313.	โรงเรียนรัตนจินะอุทิศ	เขตราชวัชรปุณณะ
314.	โรงเรียนวัดแจรงร้อน	เขตราชวัชรปุณณะ
315.	โรงเรียนวัดบางปะกอก	เขตราชวัชรปุณณะ
316.	โรงเรียนวัดประเสริฐสุทธาวาส	เขตราชวัชรปุณณะ
317.	โรงเรียนวัดสน	เขตราชวัชรปุณณะ
318.	โรงเรียนวัดสารอด	เขตราชวัชรปุณณะ
319.	โรงเรียนเคหะชุมชนลาดกระบัง	เขตลาดกระบัง
320.	โรงเรียนแดงเป้า (สิงสุขปุณณะ)	เขตลาดกระบัง

รายชื่อโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

321.	โรงเรียนแสงหิรัญวิทยา	เขตลาดกระบัง
322.	โรงเรียนชุมทอง (เพชรทองคำอุปถัมภ์)	เขตลาดกระบัง
323.	โรงเรียนตำบลชุมทอง(ประชาอุทิศ)	เขตลาดกระบัง
324.	โรงเรียนประสานสามัคคี (บ้านทับยาว)	เขตลาดกระบัง
325.	โรงเรียนลำพะอง	เขตลาดกระบัง
326.	โรงเรียนวัดชุมทอง	เขตลาดกระบัง
327.	โรงเรียนวัดทิพพาวาส	เขตลาดกระบัง
328.	โรงเรียนวัดบำรุงริน	เขตลาดกระบัง
329.	โรงเรียนวัดบึงบัว	เขตลาดกระบัง
330.	โรงเรียนวัดปลูกศรัทธา	เขตลาดกระบัง
331.	โรงเรียนวัดปากบึง	เขตลาดกระบัง
332.	โรงเรียนวัดพลมานีย์	เขตลาดกระบัง
333.	โรงเรียนวัดราชโกษา	เขตลาดกระบัง
334.	โรงเรียนวัดลาดกระบัง	เขตลาดกระบัง
335.	โรงเรียนวัดลานบุญ	เขตลาดกระบัง
336.	โรงเรียนวัดสังฆราชา	เขตลาดกระบัง
337.	โรงเรียนวัดสุทธาโกชน์	เขตลาดกระบัง
338.	โรงเรียนสุเหร่าลำนายไธ	เขตลาดกระบัง
339.	โรงเรียนเทพวิทยา	เขตลาดพร้าว
340.	โรงเรียนเพชรถนนอม (คลองเสื่อน้อย)	เขตลาดพร้าว
341.	โรงเรียนคลองทรงกระเทียม	เขตลาดพร้าว
342.	โรงเรียนลอยสายอนุสรณ์	เขตลาดพร้าว
343.	โรงเรียนวัดลาดปลาเค้า	เขตลาดพร้าว
344.	โรงเรียนวัดลาดพร้าว	เขตลาดพร้าว
345.	โรงเรียนวัดสามัคคีธรรม	เขตวังทองหลาง
346.	โรงเรียนสุเหร่าดอนสะแก	เขตวังทองหลาง
347.	โรงเรียนสุเหร่าลาดพร้าว	เขตวังทองหลาง
348.	โรงเรียนแจ่มจันทร์	เขตวัฒนา
349.	โรงเรียนวัดธาตุทอง	เขตวัฒนา
350.	โรงเรียนวัดภาษี	เขตวัฒนา
351.	โรงเรียนวิจิตรวิทยา	เขตวัฒนา
352.	โรงเรียนสวัสดีวิทยา	เขตวัฒนา

รายชื่อโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

353.	โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ	เขตวัฒนา
354.	โรงเรียนสุเหร่าบ้านดอน	เขตวัฒนา
355.	โรงเรียนสุเหร่าสามอิน	เขตวัฒนา
356.	โรงเรียนคลองก้านตัน	เขตสวนหลวง
357.	โรงเรียนนาคนาวาอุปถัมภ์	เขตสวนหลวง
358.	โรงเรียนวัดใต้	เขตสวนหลวง
359.	โรงเรียนวัดทองใน	เขตสวนหลวง
360.	โรงเรียนวัดปากบ่อ	เขตสวนหลวง
361.	โรงเรียนสุเหร่าใหม่	เขตสวนหลวง
362.	โรงเรียนหัวหมาก	เขตสวนหลวง
363.	โรงเรียนวัดลาดบัวขาว	เขตสะพานสูง
364.	โรงเรียนสมโภชกรุงอนุสรณ์ (200 ปี)	เขตสะพานสูง
365.	โรงเรียนสามแยกคลองหล่อแหล	เขตสะพานสูง
366.	โรงเรียนสุเหร่าชีร้อ	เขตสะพานสูง
367.	โรงเรียนสุเหร่าทับช้างคลองบน	เขตสะพานสูง
368.	โรงเรียนสุเหร่าลาดบัวขาว	เขตสะพานสูง
369.	โรงเรียนวัดจักรวรรดิ	เขตสัมพันธวงศ์
370.	โรงเรียนวัดปทุมคงคา	เขตสัมพันธวงศ์
371.	โรงเรียนวัดสัมพันธวงศ์	เขตสัมพันธวงศ์
372.	โรงเรียนวัดดอน	เขตสาทร
373.	โรงเรียนวัดยานนาวา	เขตสาทร
374.	โรงเรียนซอยแอนเนกซ์ (กาญจนาภิเษก 2)	เขตสายไหม
375.	โรงเรียนประชานุกูล (ข้าสนิทอนุเคราะห์)	เขตสายไหม
376.	โรงเรียนพรพระร่วงประสิทธิ์	เขตสายไหม
377.	โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย	เขตสายไหม
378.	โรงเรียนวัดเกาะสุวรรณาราม	เขตสายไหม
379.	โรงเรียนวัดราษฎร์นิยมธรรม	เขตสายไหม
380.	โรงเรียนวัดหนองใหญ่	เขตสายไหม
381.	โรงเรียนสายไหม	เขตสายไหม
382.	โรงเรียนออเงิน (อ่อน เหม อนุสรณ์)	เขตสายไหม
383.	โรงเรียนคลองบางแกว(มนต์ จรัสสิงห์)	เขตหนองแขม
384.	โรงเรียนบ้านขุนประเทศ	เขตหนองแขม

รายชื่อโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

385.	โรงเรียนประชาบำรุง	เขตหนองแขม
386.	โรงเรียนวัดศรีนวลธรรมวิมล	เขตหนองแขม
387.	โรงเรียนวัดหนองแขม (สหราษฎร์บูรณะ)	เขตหนองแขม
388.	โรงเรียนวัดอุดมรังสี	เขตหนองแขม
389.	โรงเรียนคลองสอง	เขตหนองจอก
390.	โรงเรียนคารีอุปถัมภ์	เขตหนองจอก
391.	โรงเรียนนิลราษฎร์อุปถัมภ์	เขตหนองจอก
392.	โรงเรียนบ้านเจียรดับ	เขตหนองจอก
393.	โรงเรียนบ้านลำต้นกล้วย	เขตหนองจอก
394.	โรงเรียนผลลิ่งเรือง	เขตหนองจอก
395.	โรงเรียนลำเจดีย์	เขตหนองจอก
396.	โรงเรียนลำบุหรีพวง	เขตหนองจอก
397.	โรงเรียนลำผักชี	เขตหนองจอก
398.	โรงเรียนวัดแสนเกษม	เขตหนองจอก
399.	โรงเรียนวัดใหม่เจริญราษฎร์	เขตหนองจอก
400.	โรงเรียนวัดใหม่กระทุ่มล้ม	เขตหนองจอก
401.	โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร	เขตหนองจอก
402.	โรงเรียนวัดพระยาปลา	เขตหนองจอก
403.	โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง	เขตหนองจอก
404.	โรงเรียนวัดลำต้อยติ่ง	เขตหนองจอก
405.	โรงเรียนวัดสามง่าม	เขตหนองจอก
406.	โรงเรียนวัดสีชมพู	เขตหนองจอก
407.	โรงเรียนวัดหนองจอก (ภักดีนรเศรษฐ์)	เขตหนองจอก
408.	โรงเรียนวัดคูตะเภา	เขตหนองจอก
409.	โรงเรียนศิริวังวิทยาการ	เขตหนองจอก
410.	โรงเรียนสังฆประชาอนุสรณ์	เขตหนองจอก
411.	โรงเรียนสามแยกท่าไช้	เขตหนองจอก
412.	โรงเรียนสุเหร่าใหม่	เขตหนองจอก
413.	โรงเรียนสุเหร่าคลองแก้ว	เขตหนองจอก
414.	โรงเรียนสุเหร่าคลองสีบ	เขตหนองจอก
415.	โรงเรียนสุเหร่าคลองสีบเอ็ด	เขตหนองจอก
416.	โรงเรียนสุหร่านาตัม	เขตหนองจอก

รายชื่อโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

417.	โรงเรียนสุเหร่าบ้านเกาะ	เขตหนองจอก
418.	โรงเรียนสุเหร่าลำแขก	เขตหนองจอก
419.	โรงเรียนสุเหร่าศาลาแดง	เขตหนองจอก
420.	โรงเรียนสุเหร่าสนามกลางลำ	เขตหนองจอก
421.	โรงเรียนสุเหร่าหะยีมิโน	เขตหนองจอก
422.	โรงเรียนสุเหร่าอีรั้ว	เขตหนองจอก
423.	โรงเรียนหนองจอกพิทยานุสรณ์	เขตหนองจอก
424.	โรงเรียนหลวงแพ่ง(บำรุงรัฐกิจ)	เขตหนองจอก
425.	โรงเรียนอิสลามลำไทร	เขตหนองจอก
426.	โรงเรียนเคหะทุ่งสองห้องวิทยา 1	เขตหลักสี่
427.	โรงเรียนเคหะทุ่งสองห้องวิทยา 2	เขตหลักสี่
428.	โรงเรียนการเคหะท่าทราย	เขตหลักสี่
429.	โรงเรียนทุ่งสองห้อง (คุปต์ขเจียรอุทิศ)	เขตหลักสี่
430.	โรงเรียนบางเขน	เขตหลักสี่
431.	โรงเรียนวัดหลักสี่	เขตหลักสี่
432.	โรงเรียนประชาราษฎร์บำเพ็ญ	เขตห้วยขวาง
433.	โรงเรียนพระราม 9 (กาญจนานิก 1)	เขตห้วยขวาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความร่วมมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82710

ที่ ศธ. 0512.6(2771)/1852

วันที่ 27 มกราคม 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบุญ อินทร์ธมยา

ด้วย นายทศพร สระแก้ว นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยี การศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร” โดยมีรองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย และรอง ศาสตราจารย์วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ เครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป ขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)

รองคณบดีด้านหลักสูตรและการสอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82710

ที่ ศธ. 0512.6(2771)/1854

วันที่ 27 มกราคม 2549

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม และรองคณบดี

ด้วย นายทศพร สระแก้ว นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยี การศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร” โดยมีรองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย และรอง ศาสตราจารย์วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญ อาจารย์มานิต โกศลอินทรีย์ เป็น ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ อาจารย์มานิต โกศลอินทรีย์ เป็น ผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป ขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)

รองคณบดีด้านหลักสูตรและการสอน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ 0512.6(2701)/1853

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

27 มกราคม 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ประภาพรธรรม เส็งวงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายทศพร สระแก้ว นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยี การศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร” โดยมีรองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย และรอง ศาสตราจารย์วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ เครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ ต่อไป ขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)

รองคณบดี

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

สำนักงานหลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-26425

ที่ ศธ 0512.6(2701)/1851

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

27 มกราคม 2549

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายทศพร สระแก้ว นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยี การศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร” โดยมีรองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย และรอง ศาสตราจารย์วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้นิสิตมีความจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถามกับครูผู้สอนพลศึกษา ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายทศพร สระแก้ว ได้ทดลองใช้ เครื่องมือดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป ขอบคมุณาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)

รองคณบดี

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยหลักสูตรและการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2218-2425

ที่ ศธ 0512.6(2701)/1849

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

27 มกราคม 2549

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายทศพร สระแก้ว นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยี การศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร” โดยมีรองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย และรอง ศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วย แบบสอบถาม กับครูผู้สอนพลศึกษา ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายทศพร สระแก้ว ได้ทำการเก็บข้อมูล วิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป ขอขอบคุณในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)

รองคณบดี

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยหลักสูตรและการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2218-2425

ที่ ศธ 0512.6(2701)/1850

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

27 มกราคม 2549

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายทศพร สระแก้ว นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยี การศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร” โดยมีรองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย และรอง ศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วย แบบสอบถาม กับครูผู้สอนพลศึกษา ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายทศพร สระแก้ว ได้ทำการเก็บข้อมูล วิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป ขอขอบคุณในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธ์ สุทธจิตต์)

รองคณบดี

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยหลักสูตรและการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2218-2425

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักการศึกษา(สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษาโทร. 024376631-5 ต่อ3465 โทรสาร 02437 2696)

ที่ กท 0805/12178

วันที่ 10 พ.ย. 2549

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัยวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการเขต

ด้วย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้มีหนังสือที่ ศธ 0512.6(2701)/1849 ลงวันที่ 27 มกราคม 2549 ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย โดยขอความอนุเคราะห์ในการอนุญาตให้ นายทศพร สระแก้ว นิสิตชั้นปริญญาโท ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร” โดยเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับครูผู้สอนพลศึกษา ซึ่งรายละเอียดชนิดผู้วิจัยจะได้ประสานกับทางโรงเรียนโดยตรงต่อไป

สำนักการศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่า การวิจัยนี้จะทำให้ได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน สุขศึกษา พลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สมควรอนุญาต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาคำเนินการต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(นางสาวประนอม เอี่ยมประยูร)

รองผู้อำนวยการสำนักการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสำนักการศึกษา

ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนพญาไท ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

12 ธันวาคม 2549

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ครู อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม

เนื่องด้วย กระผมนายทศพร สระแก้ว นิสิตปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร” โดยมีรองศาสตราจารย์เทพ ประสิทธิ์ กุศลวิชชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลคือ ครูผู้สอนพลศึกษา ในระดับประถมศึกษา โรงเรียนละ 1 ท่าน และในการนี้กระผมขอความกรุณาจากท่านครูผู้สอนพลศึกษา ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ แล้วใส่ซองเปล่าที่ได้ติดแสตมป์แนบมาพร้อมกันนี้ **กรุณาส่งกลับคืนตามที่อยู่ ที่เจ้าหน้าที่ของภายในวันที่ 19 มกราคม 2550**

กระผมตระหนักอยู่เสมอว่าท่านครู อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามมีภาระงานจำนวนมาก การขอความร่วมมือจากท่านในครั้งนี้จึงเป็นการเพิ่มภาระ ท่านต้องเสียเวลาในการดำเนินการ แต่กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณา กระผมขอให้ความมั่นใจแก่ท่านว่าข้อมูลที่ท่านได้สละเวลาช่วยให้ได้มานี้ จะถูกนำไปใช้เพื่อสร้างเสริมข้อค้นพบที่ถูกต้อง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับหาแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับขยายผลให้โรงเรียนอื่นๆดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้นี้จะนำไปวิเคราะห์และนำเสนอในภาพรวมเท่านั้นไม่มีการเปิดเผยข้อมูลเป็นรายบุคคลหรือรายโรงเรียน

กระผมขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้ ท้ายที่สุดนี้กระผมขออาราธนา คุณงามความดีแห่งวิชาชีพครูได้ช่วยพรให้ท่าน คณะครูและบุคลากรของโรงเรียนประสบแต่ความสุข สมปรารถนาในสิ่งดีงามที่มุ่งหวังทุกประการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายทศพร สระแก้ว)

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอน
พลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับครูผู้สอนพลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา ใน
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการเพื่อใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544

หมายเหตุ ข้อมูลในแบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลกระทบต่อ
การปฏิบัติงานและสถานภาพทางราชการของท่านแต่อย่างใด ขอได้โปรดตอบให้
ตรงกับสภาพความเป็นจริงทุกประการ และขอความกรุณาส่งคืนโดยด่วนที่สุด
ด้วยการพับใส่ซองที่แนบมาให้ จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านและเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างให้สอดคล้องกับคำถาม

1. เพศ

- ชาย   หญิง

2. อายุ.....ปี

3. วุฒิการศึกษาสูงสุด

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ปริญญาตรี
 ปริญญาโท
 ปริญญาเอก

4. วุฒิทางพลศึกษา

- มี   ไม่มี

5. ประสบการณ์ในการสอน

- น้อยกว่า 1 ปี
 1-5 ปี
 6-10 ปี
 11-15 ปี
 16-20 ปี
 21 ปีขึ้นไป

6. วิชาที่รับผิดชอบสอน

- สุขศึกษา
 พลศึกษา
 สุขศึกษาและพลศึกษา
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. ระดับชั้นที่ท่านรับผิดชอบสอนพลศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ประถมศึกษาปีที่ 1	☐ ประถมศึกษาปีที่ 2
☐ ประถมศึกษาปีที่ 3	☐ ประถมศึกษาปีที่ 4
☐ ประถมศึกษาปีที่ 5	☐ ประถมศึกษาปีที่ 6

8. จำนวนชั่วโมงที่สอนในแต่ละสัปดาห์

- 1-5 ชั่วโมง / สัปดาห์
- 6-10 ชั่วโมง / สัปดาห์
- 11-15 ชั่วโมง / สัปดาห์
- มากกว่า 15 ชั่วโมง / สัปดาห์

9. ท่านได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่สอนพลศึกษาเนื่องจาก

- มีวุฒิทางพลศึกษา
- ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาแต่มีความสามารถทางด้านกีฬา
- เป็นครูประจำชั้น
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

10. ขนาดของโรงเรียนของท่าน

- ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียน 400 คนลงมา)
- ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 401-800 คน)
- ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียน 801 คนขึ้นไป)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการเพื่อใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านและเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างให้สอดคล้องกับคำถาม

1. ท่านได้รับการฝึกอบรมการเตรียมการเพื่อใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 หรือไม่
 ได้รับการฝึกอบรม ไม่ได้รับการฝึกอบรม
2. ท่านได้รับการฝึกอบรมการเตรียมการเพื่อใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จากใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ฝ่ายวิชาการของโรงเรียน
 อาจารย์ใหญ่ / ผู้อำนวยการ
 วิทยากรระดับจังหวัด
 กรมวิชาการ
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
3. ระยะเวลาในการอบรม.....ครั้ง ครั้งละประมาณ.....วัน วันละ.....ชั่วโมง
4. หลังการอบรมการเตรียมการเพื่อใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ท่านมีความเข้าใจเพียงใด
 มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด
5. ท่านมีความมั่นใจในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไปใช้เพียงใด
 มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด
6. ถ้าท่านประสบปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ท่านจะขอความช่วยเหลือหรือคำแนะนำจากใคร
 พยายามแก้ปัญหาด้วยตนเอง วิทยากรระดับจังหวัด
 เพื่อนครูด้วยกัน กรมวิชาการ
 ฝ่ายวิชาการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ / ผู้อำนวยการ
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
7. โรงเรียนของท่านมีคณะกรรมการประเมินผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 หรือไม่
 มี ไม่มี

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย $\surd$ ลงในระดับของปัญหาให้ตรงกับระดับของปัญหาที่ท่านประสบ

รายการปัญหา	ระดับของปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ท่านประสบปัญหาในการสอนพลศึกษาที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด				
1. ระวังการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี				
2. มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ตลอดจนปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการ				
3. มีสุขนิสัยที่ดีในเรื่องการเล่นและการออกกำลังกาย				
4. ควบคุมการเคลื่อนไหวของตนเองได้ตามพัฒนาการในช่วงอายุ				
5. มีทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และเล่นเกม กีฬา ได้อย่างสนุกสนาน และปลอดภัย				
6. มีน้ำใจนักกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎ กติกา ฐิติทริและหน้าที่ของตนเอง สามารถปฏิบัติงานจนสำเร็จลุล่วง				
7. ปฏิบัติกิจกรรมทางกายและกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ตามความเหมาะสมและความต้องการของแต่ละคน				
8. จัดการกับอารมณ์ ความเครียด และปัญหาสุขภาพได้อย่างเหมาะสม				
9. ปฏิบัติตนตามสิทธิของตนเองและเคารพสิทธิของผู้อื่นในการเล่นเป็นกลุ่ม				
10. มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสุขภาพ				

รายการปัญหา	ระดับของปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
<p><u>ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (ต่อ)</u></p> <p>ท่านประสบปัญหาในการสอนพลศึกษาที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด</p>				
<p>11.มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา กฎมบัญญัติไทย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>				

ปัญหาอื่นๆ ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการปัญหา	ระดับของปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตร ท่านประสบปัญหาด้านเนื้อหาสาระในหลักสูตรต่อไปนี้มาก น้อยเพียงใด				
1.การกำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้				
2.มีปัญหาการเลือกกิจกรรมให้สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้				
3.การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง				
4.การจัดเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น				
5.การจัดทำรายวิชาเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่น				
6.การจัดเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน				
7.การกำหนดเนื้อหาแต่ละเรื่องให้สัมพันธ์ต่อเนื่อง				
8.การกำหนดเนื้อหาแต่ละเรื่องให้เหมาะสมกับผู้เรียน				
9.การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องและต่อเนื่องกันในแต่ละชั้นปี				
10.การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีการบูรณาการกันภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา				
11.การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีการบูรณาการกันระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษากับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ				

ปัญหาอื่นๆ ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

รายการปัญหา	ระดับของปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ท่านประสบปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนต่อไปนี้มาก น้อยเพียงใด				
1.จัดการเรียนการสอนตรงกับความต้องการ ของผู้เรียน				
2.สามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของ ผู้เรียน และชั้นเรียน				
3.การเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้				
4.สามารถจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายได้ตามที่หลักสูตร กำหนด				
5.การสอนสาระเรียนรู้กับเวลาเรียนที่กำหนด				
6.การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง				
7.การจัดการเรียนการสอนให้ครอบคลุมทางกิจกรรมสุขภาพ ทั้งด้านป้องกัน ส่งเสริม และดำรงรักษาสุขภาพ				
8.การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนฝึกความรับผิดชอบ ฝึก ทักษะการคิด ทักษะการสื่อสาร ทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้จากปัญหา และประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและ แก้ไขปัญหาในชีวิตจริง				
9.การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนหมั่นฝึกฝนและเอาใจใส่ ดูแลสุขภาพตนเองและความแข็งแรงของร่างกาย				
10.การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงความสำคัญ ของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบและหลักการ วิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและทำงานร่วมกันเป็นทีม				
11.การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนยอมรับว่าตนเองมีส่วน ร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของสภาวะสุขภาพและความปลอดภัย ของผู้อื่นด้วย				
12.ครูผู้สอนสามารถนำเทคนิค ใหม่ๆมาใช้ให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์ของหลักสูตร				

รายการปัญหา	ระดับของปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน (ต่อ) ท่านประสบปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนต่อไปนี้มาก น้อยเพียงใด				
13.ครูผู้สอนสามารถนำวิธีการสอนใหม่ๆมาใช้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร				
14.จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนต่อครู				
15.ภาระงานของครูผู้สอนพลศึกษา				
16.ครูผู้สอนพลศึกษาต้องไปสอนวิชาอื่น				
17.โอกาสในการเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และทักษะในการสอน				

ปัญหาอื่นๆ ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการปัญหา	ระดับของปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ ท่านประสบปัญหาด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด				
1.การจัดทำสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน				
2.การจัดทำสื่อการเรียนรู้ขึ้นมาใหม่				
3.การเลือกสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้นของผู้เรียน				
4.การเลือกสื่อที่ให้ความสนใจและมีความหมายต่อ ประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน				
5.การเลือกสื่อที่มีคุณภาพและราคาไม่แพงเกินไป				
6.ความรู้เกี่ยวกับสื่อและอุปกรณ์ที่เป็นนวัตกรรมใหม่ๆ				
7.การจัดซื้อ จัดจ้างสื่อ อุปกรณ์การเรียน				
8.จำนวนสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน				
9.งบประมาณเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ทางพลศึกษา				
10.การนำวัสดุและอุปกรณ์ของท้องถิ่นมาดัดแปลงใช้เป็น อุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน				
11.การดูแลรักษาและเบิกจ่ายอุปกรณ์พลศึกษาไม่อาจ ดำเนินการได้โดยสะดวก โดยเฉพาะอุปกรณ์ทางพลศึกษามัก ชำรุดและสูญหายบ่อย				
12.อุบัติเหตุจากสภาพอุปกรณ์การเรียนการสอน				
13.อุบัติเหตุจากสถานที่และสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอน				

ปัญหาอื่นๆ ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

รายการปัญหา	ระดับของปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาด้านการวัดและการประเมินผล ท่านประสบปัญหาด้านการวัดและการประเมินผลต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด				
1.ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักและวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้				
2.การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร				
3.มีการวัดและประเมินผลอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ				
4.ชี้แจงรายละเอียดในการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ				
5.ความร่วมมือในการกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินผลระหว่างครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียน				
6.มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างข้อสอบ และการวิเคราะห์ข้อสอบ				
7.มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง				
8.การวัดและประเมินผลด้านความรู้				
9.การวัดและประเมินผลด้านทักษะ				
10.การวัดและประเมินผลด้านสมรรถภาพทางกาย				
11.การวัดและประเมินผลด้านเจตคติ				
12.การวัดและประเมินผลด้านคุณธรรม จริยธรรม				
13.การสร้างแบบทดสอบความรู้ทางด้านพลศึกษา				
14.การสร้างแบบทดสอบการเคลื่อนไหวและทักษะกีฬา				
15.การสร้างแบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย				
16.การสร้างแบบวัดเจตคติทางพลศึกษา คุณธรรม จริยธรรม				

ปัญหาอื่นๆ ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายทศพร สระแก้ว เกิดเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2524 สถานที่เกิด จังหวัดสุรินทร์ สำเร็จการศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น เมื่อ พ.ศ. 2543 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2547 ปัจจุบันรับราชการครู ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย โรงเรียนวัดบางฝ้าย อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย